

ကိုကွ . . တစ်မျိုးပြုလုပ်ပြီး တစ်ဆစ်ချိုး . . ပုခက်လွှဲလိုးသွင်း
လေတော့၏ ပြင်းထန်သော ခိုက်ချက်က မာလေးအသဲကို
ကွဲမတတ် စွဲထင်ကျန်ရစ်စေသည်။ ခပ်ကုန်းကုန်းလုပ်ပြီး
အဆက်မပြတ် ဆောင့်ချလိုက်ပြီး . . မာလေးကျော်ပေါ်၌ ပါး
အပ်ခါ မှေးမှိရင်း . . သူ့ဖက်ကြီး တဆတ်ဆတ်နှင့် လက်ကျန်
သုတ်ရည်များ . . ညှစ်ထုတ်ပြစ်လိုက်လေ၏။

ထို့နောက် နှစ်ယောက်သား ပွေ့ဖက်ပွတ်သတ်ရင်း . .
နှုတ်ခမ်းနှစ်ခု ဝဟောဆက်ခါ . . အပြန်အလှန် စုပ်နေမိကြ
လေတော့သည် . . ရေချိုးခန်း ကြမ်းပြင်၌ ကူယှဉ်ကာ ထိုင်ရင်း
တစ်ယောက်အင်္ဂါစပ် . . တစ်ယောက်လိင်တံကို . . ပွတ်သပ်
နှိုက်မွှေကြရမ်း . . နောက်တစ်ချိန်အတွက် တာစူမိကြပြန်၏။

အော် . . သောက်လေ . . သောက်လေ . . ကော်မပြေ
. . ဆိုသောစကား . . မှန်ပါတိခြင်း။

ရေချိုးခန်းထဲမှ . . ရေကျသံက အဆက်မပြတ် ကျနေဆဲ
. . ပြင်းပြသော အသက်ရှူသံများနှင့် . . မှန်တိုင်းကျနေသည့်
ရင်ခုံသံများကမူ . . ပူးကပ်နေသော . . သူတို့နှစ်ဦးမှ အပ . .
အပြင်လူတို့ မကြားနိုင်ကြပါချေ။

၀၀၀၀၀

ပြီးပါပြီ

မှ ကေသီဟာကြီးက . . ပျော့ပြုလာတော့ . . ကို . . အိသွား
မှာပါ”

သည်ကော့ကို . . ကို . . တကယ်စိတ်ဆိုးသွားဟန်တူ၏။

“ဒီမှာ . . ကေသီ . . နောက်ကို . . ဒီလိုစကားမျိုး မပြော
နဲ့ ကိုမကြိုက်ဖူး . . ကိုမှာလဲ နှမရှိတာပဲ . . လိုးပြီးစားရကြ
စတမ်းဆိုတဲ့ ယောက်ျားထဲမှာ ကိုမပါဘူး . . သိလားဟင်း”

“ဟဲ့ . . အယ် . . ဒီက . . စ . . ကာကို . . သူတကယ်
. . စိတ်ဆိုးတယ်”

ကေသီဟ . . စိတ်မကောင်းသံလေးဖြင့် ပြောလေရာ ကို
မျက်နှာကြည်လင်လာပြီး . . ကေသီပါပြင် ပို့ဖို့အား နှာခေါင်း
ကြီးနှစ်ထားကာ . . ကြာရှည်စွာ ရှိတ်နမ်းပြုလေသည်။

ယင်းသို့ တစ်ဦးနှင့် တစ်ဦး စကားတွေ ပြောနေသော်
လည်း ခန္ဓာကိုယ်နှစ်ခုအား ငြိမ်သက်နေကြသည် မဟုတ်ချေ။
ကို၏ ဖပ်ကြီးက . . တငြိမ်ငြိမ် မြောက်ကြွ . . ဖိလိုးနေသည့်
နည်းတူ ကေသီတစ်ပါးနှစ်လုံးကလည်း ကြမ်းပြင်ပေါ်ကြွတက်
ခါ လေဟာပြင်ထဲ၌ . . ဟိုဘက်သည်ဘက်ကို . . ရမ်း၍ပေး
နေကြလေသည်။

ထို့ကြောင့် . . အချိန်ဖြင့်လွဲ၍ . . လွဲ၍ . . ရိုက်ချနေသော
ကို . . ငွေးဥကြီးများက . . ကေသီစအိုဝလေးကို “ဖတ်” ခနဲ
. . ဖောက်ခနဲ . . ပုန်ပုန်လေး ရိုက်ပေးလျက်ရှိနေပြန်သည်။

ကိုလီးကြီးထိပ်ကြီးက . . စောက်ခေါင်းအတွင်း နံရံများကို
. . စေ့စင်းကာကပ်ခါ . . ပွတ်သပ်လိုးဖိနေခြင်းဖြစ်ကြောင်း
ကေသီခမျာသိ၏ . . ဆောင့်ချက်တိုင်းကို . . အောက်မှ . .
ခပ်တင်းတင်းလေးကော့၍ . . ကော့၍ ပေးရင်း . . တစ်ကိုယ်
လုံးရှိ အကြောအချဉ်များ စိမ့်တက်လာအောင် အကောင်းကြီး

ကောင်းနေပြီး စောက်ပတ်အတွင်း ပြည့်ဝသော အာသာကို
ခံစားနေမိရလေတော့သည်။

“ပြွတ် . . စွတ် . . ပြွတ် . . ဖတ် . . ဖတ် . . ဖောက်”
“အင့် . . ဟင့် . . အ . . နှိုး . . ကျွတ် . . ကျွတ် . .
အဟင်း”

သံသံမဲမဲ ရွာသွန်းနေသော မိုးသံလေသံလေးများထဲ၌ မမ
အေး၏ တစ်ဖက်ခန်းမှ မချိုသန့်လေးပြီးတွားသံ . . ကေသီ၏
တာမအရသာ အပြည့်ခံစားနေရသဖြင့် ကျေနပ်ကြည်နူးစွာ
. . ပြီးရှိတ်သံလေးပျားပျာ . . တိုးတိတ်စွာ ပျံလွင့်နေလေသည်
. . အချိန်လေးအတော်ကြာ . . ပုံမှန်လေးလေးကလေး . .
ဆောင့်နေရာမှ . . ဂိုခါးပျော့ပြီးများတင်းဟောင်းလာပြီး
ဆက်ခါ . . ဆက်ခါဖြင့် . . မနားကမ်းဆောင့်ခြင်းကို ခံလိုက်
ရသည်။

အင့်ခနဲ . . လည်ချောင်းထဲမှ လေကလေးများ အံထွက်
အောင် . . အဆောင့်ကြမ်းလာသလို . . နှင့်ခနဲ . . စူးနစ်ထိ
ရောက်သော . . လိုးချက်က . . ပြင်းထန်ထိမိလွန်းလေရာ . .
နထင်ကျောများ ဆောင်သွားအောင်ပင် ပူရှိန်သွားပြီး . .
သုတ်ရည်များပွက်ခနဲ . . ပန်ထုတ်လိုက်မိလေတော့သည်။

“အင့် . . အင့် . . အင့် . . အဟင်းဟင်း . . ပြီး . . ပြီး
သွားပြီ . . ကို”

“အ . . အိ . . အိ . . ကို . . ကိုလဲထွက်တော့မယ် . .
အာ . . ဟိ . . ဟိ” ကေသီပုခုံးကို . . ခပ်တင်းတင်းဆွဲပြီး . .
လီးကြီးအား စိုက်ခါစိုက်ခါ . . အဆုံးအထိ . . လိုးထည့်ရင်း
. . ဂိုမျက်နှာကြီးမှာ မိုတ်ခါ . . ခေါင်းကို ခါရမ်းပြီး တဟင်း
ဟင်းပြီးလျက် ပူနွေးလျစ်ချဲ့သော . . သုတ်ရည်များကို . .

ကေသီစောက်ခေါင်းထဲသို့ . . ဖျင်းခနဲ . . ဖျင်းခနဲ . . ပန်း
သွင်းလိုက်တော့သည်။

ဆီးစပ်နှစ်ခုက . . ဂဟေဆက်ထားသကဲ့သို့ . . တင်းတင်း
ကြီးဖိကပ်နေပြီးမှ . . အိခနဲ . . အိခနဲ . . မကျေနပ်ပွဲလေး
အဖြစ် . . ဆောင့်ရင်း . . ဆောင့်ရင်း . . နှစ်ဦးသား . . ကျစ်
ကျစ်ကြီးဖက်၍ . . နှုတ်ခမ်းချင်းစုတ်နေမိကြလေတော့သည်။

အိမ်အပြင်၌ . . မိုးသည်းနေဆဲ . . ညနေပိုင်းသို့ ကူးလာ
ပြီမို့ . . နေရောင်ငုတ်လျှိုးပျောက်ကွယ်သွားနေသည် . . အ
ပျော်သည် . . ကြီးကျယ်စွာ . . စိုးပိုးလွင်းခြုံစပြုလာချေပြီ။

တစ်နေ့ . . မမအေး ယောက်ျားဆိုသော တရုတ်ကြီးကို
ကေသီတွေ့လိုက်ရသည် . . ဝိုက်၍ . . နှာခေါင်းပြီးပြီး နှင့်
မွေးကျဉ်းသော မျက်လုံးများက . . ကေသီကို စူးစူးရဲရဲကြီး
ကြည့်သွားသေးသည်။

အနားမှ ဖြတ်သွားစဉ်လည်း . . ရေမွှေးနံ့က . . သင်းပျံ့
သွားသေးသည်။

“အေး . . ညီမက . . အတော်ကြီးပြီးပဲ”

တရုတ်ကြီး စကားက အနှောင့်အသွားမလွတ်ချင်ချင် . .
ကေသီက . . အိမ်ခြေရစွာထိုင်နေပြီး . . ရပ်ကို ခပ်ကြွားကြွား
လေးကော့ပြပေးလိုက်ရာ . . တရုတ်ကြီးမျက်စိ . . ပြုထွက်
လာ၏။

“ခိုင်းစက်အိကားနေသော . . ကေသီတင်ပါးကြီးနှစ်ဖက်က
. . တူလားထိုင်အပေါ်တွင် . . တွေးတွေးအိအိကြီး . . ကား
ထွက်နေလေရာ . . အရွယ်နှင့်မလိုက်သော ဖွဲ့ထွားမှုကို . .
တရုတ်ကြီး သွားရည်ကျဟန်တူလေသည်။

တစ်ဖက်ခန်းမှ ကိုကျော်လွင်နှင့် ကေသီကို စိတ်တူကိုယ်တူ

. . ကိုယ်လှည့်နိုးနေကြသော နေ့က . . မမအေးခမျာ မထနိုင်
အောင်ပင် တရုတ်ကြီး လီးဒါဇ်ကို ခံခဲ့ရသလို . . ကေသီ
ကိုယ်တိုင်လည်း . . ကိုကျော်လွင်၏ အဝမ်းမရ . . ဆောင့်
ချက်များကြောင့် ခါးဆစ်ကျောရိုးလေးပင် အနည်းငယ် ပွန်းပွဲ
ပြီး . . စောက်ပတ်အောက်နှုတ်ခမ်း အစပ်မှာလဲ တစ်လက်မ
နီးပါးမျှ ကွဲပြဲသွားခဲ့ရတာသည်။

ထိုကိစ္စကို ပပအေးအား ဖွင့်ပြောရဲဘဲ . . ပိပိဖာသာ
တင်ချာနှင့် ဝှမ်းကိုဆွတ်၍ . . ဆေးထည့်ခဲ့ရပေသည်။ ယနေ့
မေအေးက . . တရုတ်ကြီးနှင့်အတူ . . ဝိုက်ချုပ်ပျေးသို့ အပတ်
အစားဝယ်ရန် . . လိုက်သွားခဲ့သည် . . ကိုကျော်လွင်မှာလည်း
. . စာမူကိစ္စနှင့် မြို့ထဲသွားသည်မှာ ပြန်မလာသေးပေ။

ကေသီတစ်ယောက်တည်း ပျင်းပျင်းနှင့် ကက်ဆက်ဖွင့်ကာ
အေးအေးဆေးဆေး အခန်းထဲ၌ . . လှဲနေချိန်ဖြစ်သည် . .
လူသူကင်းရှင်းနေစဉ် . . မိမိအနာအခြေအနေကို သိလိုသဖြင့်
မှန်လေးကို ထရံ၌ . . ကပ်ထောင်ပြီး . . ထမိလေးမတင်ကာ
. . ဝှမ်းစလေးကပ်ထားသော စောက်ဖုတ်ကြီးအားလှန်၍ . .
မှန်ထဲမှ တစ်ဆင့် . . ကြည့်လိုက်မိသည်။

အနာကျက်စပြုသော်လည်း . . လုံးလုံးမူမပျောက်သေး
. . စောက်စိလေးက . . တင်းတင်းမာမာလေး ဖြစ်လာသည်
. . စိတ်ထဲ၌ ကိုကျော်လွင် . . အရင်ပြန်ရောက်လာလျှင် ဘယ်
လောက်ကောင်းမလဲဟု တွေးနေမိသည်။

ယိုစဉ် . . အခန်းဝသို့ လူတစ်ယောက် ဝင်လာသည် ထမိ
ကို ဂူးဆစ်အပေါ် ပေါင်လယ်တွင် လှန်ရင်း ထရံတွင် မှန်
ထောင်ကာ . . ကိုယ့်စောက်ပတ် . . ကိုယ်ကြည့်နေသော
ကေသီမှာ ရုတ်တရက် . . ကြောင်အမ်းအမ်းကြီး ဖြစ်သွားလေ

သည်။

“အာ . . ဆောရီး . . ကျနော်က . . မအေးမြင့်မှတ်လို့ . . ထိုလူက . . ထိတ်လန့်တကြား အခန်းအပြင်သို့ ပြန်ထွက်သွား၏။ ကေသီက . . ရှက်ဒေါသနှင့်အတူ . . အခန်းအပြင်သို့ ထွက်ရင်း . .

“ရှင်က . . ဘာကိစ္စ . . အိပ်ပေါ်တက်လာတာလဲဟင် ကျပ . . အခု . . အော် . . လိုက်ရပလား”

အသံများတုံ့ချိပြီး . . ဒေါသဖြင့် မျက်နှာလေး ရဲနေ၏။ “ဟာ . . ဟာ . . ကျနော်ကို အထပ်မလှဲပါနဲ့ဗျာ . . ကျနော်က ဒီအိမ်က မအေးမြင့်ရဲ့ ဖိတ်ဆွေပါ . . ချဲရောင်းပါတယ် . . မောင်မောင်လို့ ခေါ်ပါတယ်”

“ရှင် . . အခု . . ပြန်ပါ . . မမအေးလဲ . . မရှိဘူး ချဲလဲ မထိုးဘူး . . နားလည်လား”

မောင်မောင် . . နဲ့နဲ့တော့ ခံပြင်းလာသည်။

သူဖြုတ်နေကြ . . ကြိုက်တုန်း . . မအေးမြင့် အိမ်ပေါ်သို့ ဤအလှ နတ်ဖုရားမလေး . . တယ်လိုရောက်နေရသနည်း . . ဝိုင်းစက်နက်မှောင်သော မျက်လုံးလေးများက . . ညှို့အား ကောင်းလွန်းလှသည် . . ဖျောင့်စင်းသော နှာတံထိပ်လေးက . . ချွန်မြဲ . . လှပနေသကဲ့သို့ နှုတ်ခမ်းဖူးဖူး ပြည့်ပြည့်လေးများက စုပ်ချင်စရာ . . စိုလှဲဝင်းပနေသည်။

နို့ကြီးနှစ်လုံးက . . အောက်ခံဘရာစီယာ မပါသဖြင့် လှုပ်ရှားလေတိုင်း ယိမ်းထိုးလှုပ်ရမ်းနေသည် . . အပျော့စားပိုးသားအောက်မှ နို့သီးခေါင်း ကောင်ကောင်လေးများကိုလဲ စွဲမက်စဖွယ် မြင်နေရသည်။

ခါးလေးက သေးကွေးသလောက် . . တင်ပါးကြီးနှစ်ဖက်

က . . တားစွဲအိတ်နေသည်။

“ရှင် . . ဘာကြောင်နေတာလဲ . . မသွားသေးဘူးလား” ဟားပွဲပေါ်မှ လှုပ်အိတ်ကို . . ခပ်အေးအေးပင် ကောက်လှည်း . . အိမ်ပေါ်မှ ဆင်းထွက်ခဲ့လေသည် . . ရင်ထဲ၌မူ . . ဆရာ့တွင် မှန်ထောင်ပြီး ကိုယ့်စောက်ပတ်ကိုယ်ဖြိုကြည့်နေသော အလှရှင်ကလေးကို မေ့မရအောင် စွဲထင်ရစ်နေ၏ . . မောင်မောင်ရင်ထဲ . . ပူပူနွေးနွေးကြီး . . ရင်တွေ့ခန့်လို့နေသည်။

“လှလိုက်တာ . . တောက် . . ရက်ရက်စက်စက် . . ပဲ”

ပြေကြီးကို . . ဝုံကြည့်ရင်း အတွေးစုများ တသိကြီး ဝင်လာနေ၏။ “မအေးမြင့်နဲ့ ဘာတော်သနည်း . . စွာလိုက်တာလဲ လွန်ရော . . အခုနေ . . ပြန်သွားရင် . . ဘာတွေဖြစ်မလဲ . . အို . . အချိန်ယူကာ . . ကောင်းပါတယ် . . လေ”

အတွေးတွေတသိကြီးကို . . တွေးရင်းလမ်းထိပ်သို့ ရောက်လာခဲ့လေသည် . . ထိုစဉ်မှာပင်

“ဖြစ်ချင်ရာဖြစ် . . ငါပြန်သွားမယ်” တလွတ်ထိုး တစောက်ကမ်းဖြင့် ခြေလှမ်းတို့က အိမ်ဆီပြန်လှည့်ကြသည်။

မောင်မောင် . . အိမ်ဘေးစိန်ပန်းပင်အောက် အဝတ်လျှော်သော ကျောက်ပြားပေါ်မှ အိမ်ထဲသို့ အကဲခပ်လိုက်မိသည်။ အခုန . . မိစ္စာတေး . . အိမ်ရှေ့၌ မတွေ့ . . အိမ်ပေါ်အသာ တက်ခဲ့မိပြန်သည် . . ဗုတိယအကြိမ် သူ့ကို တွေ့လျှင် မိစ္စာတေး ဘာအော်အုံးမှာလဲ . .

အိပ်ရှေ့ခန်းမှ . . ဝိးဖိုထဲသို့ လှမ်းကြည့်လိုက်မိသည်။ မိစ္စာတေး၏ ကြီးမားဖွဲ့ထွားသော တင်ပါးအိမ်ကြီးကို အရင်တွေ့ရသည်။

“အော် . . ရေချိုးမလို့ . . ကိုး”

ထမီရင်လျှားထားသော မိစ္ဆာလေး၏ ကျောပြင်လေးမှာ
ဖြူဝင်းမွတ်ညက်ကာ . . . ဂုတ်သားလေးများပေါ်အောင် ဆံပင်
ကို ကလစ်ဖြင့် လှန်တင်ကာ . . . ညှပ်ထားလေသည်။

ပြည့်တင်းသော ပုခုံးသား ဖြူဖြူလုံးလုံးများက မောင်မောင့်
သတ္တိကို စိန်ခေါ်နေသယောင်ယောင် . . .

တဒိန်းဒိန်း ခုန်လာသော ရင်က ပူလောင်လာသည်။ ဖင်
ကြီးကို စမြင်ကတည်းက လီးကလည်း ကောင်နေချေပြီ . . .

လွယ်အိတ်ကို စားပွဲပေါ်အသာတင်ပြီး . . . ခြေကိုဖွန်း
၍ အနားသို့ တိတ်တဆိတ် . . . ကပ်လာခဲ့ပီသည်။

ရာဇဝတ်မှု တစ်ခုကို ကျူးလွန်မိတော့မည်ဟု ကိုယ့်ဖာ
သာ သဘောမပေါက် . . . ကာမဆန္ဒနောက်သို့ တရွေ့ရွေ့ ဟိုး
သွားနေသော မောင်မောင်အား ကေသီသက်မထားမိ။

ဟိုတစ်နေ့က . . . ကိုကျော်လွင် . . . ပယ်ပယ်နယ်နယ်ကြီး
နှိပ်နယ်ထားသော . . . နို့နှစ်လုံးကို အသာအသာကလေး ပွတ်
သပ်ကြည့်နေမိရာ . . . နို့အရင်းတွင် . . . အနည်းငယ်နာကျင်
နေပြီး . . . နို့သီးခေါင်းများ စပ်ဖြင်းဖြင်း ဖြစ်နေသည်။

ထမီကို လျှောချ၍ . . . နို့နှစ်လုံးကို . . . ရွရွလေးပွတ်ရင်း
ကိုကျော်လွင်လိုးသော ခနုက အရသာကို ပြန်ပြီတွေ့ကာ
ရွက်ပြုံးခွဲခွဲလေးဖြင့် ဝီတိဖြစ်နေမိပြန်သည်။

ထိုစဉ် . . . ကေသီပါးစပ်ကို အနောက်မှပိတ်ပြီး တစ်ကိုယ်
လုံးကို . . . ဆွဲဖက်ခြင်းခံလိုက်ရပြီး . . . ထမီမှာလဲ လက်မှ . . .
လွတ်ကျသွားလေသည်။

ကေသီအော်ချိန်မရလိုက် . . . ပြုန်းခနဲကျားတစ်ကောင်လို
ဖမ်းအုပ်ခြင်းကို ခံလိုက်ရပြီး . . . နှစ်ယောက်စလုံး မီးဖို . . .
ကြမ်းပြင်ပေါ်လဲကျသွားလေသည်။

“အ . . . ဝူး . . . ဝုန်း . . . ချုံလှုပ်”

ကြောင်အိမ်ပေါ်မှ သံပန်းကန်နှစ်ချပ် လွင့်စင်ကျသွား၏။
ကြောင်အိမ်ကို လက်ဖြင့် လှမ်းဆွဲလိုက်သဖြင့် ကြောင်အိမ်မှာ
ထမီမှ . . . ကွာပြီးလဲကျသွားမလို ဖြစ်သွားပြီး . . . မိမိရရ မဆုတ်
သော ကေသီသက်က လွတ်သွားမှ ကြောင်အိမ်ပြန်တည့်
သွားသည်။

ပုန်ယိုနေသော ဆင်ရိုင်းတစ်ကောင်ကဲ့သို့ ကေသီပါးစပ်
ကို ခိတ်ထားသော . . . မောင်မောင်လက်များက ကျစ်လျစ်
သန်မာလှလေရာ . . . ပါးရိုးများနာလာပြီး . . . မျက်ရည်များပပ်
ခွံလာလေသည်။

မီးမွှေးတိုင်း ဖမွှေးတိုင်း . . . ဝတ်လစ်စလစ်ကြီး ဖြစ်သွား
သော ကေသီကိုယ်ပေါ်၌ . . . ထိုလူ၏ ပေါင်ကြီးနှစ်ဖက်က . . .
ဝိုင်နိုင်စွာ ခွစီးထားလေသည်။ ပုဆိုးကိုလှန်ပြီး ကေသီပေါင်
ကြားသို့ လီးကြီးအား ဒရောသောပါး ထိုးနှင်းလိုက်သည်။

ကေသီက . . . သူ့မျက်နှာကို အားနှင့် ကုတ်ခြစ် . . . ရှန်း
ကန်ရင်းမှ . . . ခြေနှစ်ချောင်းကို တင်းကြပ်စွာ လိမ်ထားလိုက်
သည်။ လီးကစောက်ပတ်နှင့် ပွတ်ခါသီခါ တိုးဝင်လာသည်။

စောက်ပတ်အကွဲကြောင်းက . . . လီးကျောပိုးထားသကဲ့သို့
အလျားလိုက် ဝိုးဝင်မိခြင်း ဖြစ်ရာ . . . ပူနေ့မာတောင်နေသော
လီးကြီးအထိအတွေ့က . . . ကေသီတစ်ကိုယ်လုံးကို အပူလှိုင်း
တစ်ခုဖြတ်စီးသွားသလို . . . ဖြင်းခနဲ ခံစားလိုက်ရသည်။

ယိုသူ၏ အသက်ရှူသံက . . . ပြင်းထန်၍ ပေါက်ကွဲသော
မီးကောင်ကစ်ခုမှ . . . လေပူများမှုတ်ထုတ်နေသည့် အလား
ကေသီမျက်နှာကို ရိုက်ခတ်မိကြသည်။

သူ၏ ကျန်သော လီးထိပ်ကြီးက . . . စေ့နေအောင် စေ့ကပ်

ထားသော စောက်ပတ်ဘယ်ဘက်ခြမ်းနှင့် ပေါင်ကြားအကွဲ
ကြောင်းကို . . ရုန်းရင်းကန်ရင်း ထိုးမိသွားသည်ကို ထိုသူမှာ
စောက်ပတ်ဝဟု ထပ်လေသလားမသိ . . လက်ကိုလွှတ်ပြီး
အားနှင့် ဆောင့်လှီးလိုက်လေသည်။

“ပြတ် . . စွတ် . . အူး . . အိုး . . အူး . . ဝူး”

ကေသီလက်လေးနှစ်ဖက်က . . သူ့ပခုံးကို တုတ်ဖဲ့သည်
ရင်တတ်ကို တွန်းသည် . . ပျက်နှာကို ရှိတ်ပုတ်သည်။

ပထမတစ်ချက် . . စောက်ပတ်နှင့်ပေါင်ရင်းကြားရှိ လီး
ထိပ်က “ပြတ်”ခနဲ ထိုးပြီး . . ဒုတိယအချက်က . . ခါးလိမ်ပြစ်
လိုက်သော . . ကေသီပေါင်ကြားတွဲတွဲကြီးသို့ အဆုံးဝင်သွား
ကာ . . ကြမ်းပြစ်၌ ကပ်နေသော ဖပ်ကြားသို့တိုင် ရောက်သွား
လေသည်။

ပူနွေးမာတောင်နေသော လီးကြီးက ပေါင်ကြားအတွင်း၌
ပြင်းထန်သော ဆောင့်ချက်များနှင့် မြိန်ရည် ယှက်ရည် . .
လှီးနေပြန်လေရာ . . ကေသီမျော အသဲယားပြီး . . နှိုးဆွသလို
ကြီး ဖြစ်နေသဖြင့် စိတ်ကိုတပ်လိုက်ရပြန်သည်။

ကေသီ . . ပေါင်အိအိကြီး ဓမ္မကပ်ထားသည်ကိုပင် သူ့က
သဘောခွေ့စွာလှီး နေပေရာ . . ကေသီမှာ . . အလွန်ပင်
ယားယံလာပြီး ပေါင်းနှစ်ဖက်မထားမိစေရန် . . သတိထားအံ
ကြိတ်ရမ်း . . ရုန်းကန်နေမိပြန်လေသည်။

ကေသီရင်တွေ . . ပေါက်ကွဲလှမတတ် မော့ဟိုက်လာ
သည်။ အမည်မသိသူစိမ်း တစ်ယောက်၏ ရဲတမ်းဖွာ အမေ့
ပြုကျင့်ကြံမှုကို . . တွန်းလှန်ရန် . . မိန်းကလေးငါးအရ . .
စေ့ဆော်မှုကြောင့် ရုန်းကန်နေမိသော်လည်း လီးကြီးက ပေါင်
နှစ်လုံးကြား . . တင်းကြပ်ကြပ်ကြီးလှီးသွင်းနေခြင်းကိုကား . .

အသံလေးများ ဆတ်ဆတ်ခါသွားပြီး . . လျှာနှင့်ယက်နေရ
သော ထန်းလျက်ခဲကို . . အတုံးလိုက် . . အတစ်လိုက်ဝါးမြို့
နှင်မိတ်ကို . . မနိုင်မနင်း ဘရိတ်အုပ်နေရလေသည်။

“ငြိမ်ငြိမ်လေး ခံစမ်းပါ . . ညီမလေးရယ် . . နှစ်ယောက်
လုံး ကောင်းမွဲကိစ္စပါ . . ဘယ်သူမှ ရှိတာမှ မဟုတ်တာ”

မိုးဝင်းသော သူ၏စည်းရုံးရေးစကားများက ကေသီကို . .
ဆွဲဆောင်နိုင်ချေ . . လွတ်နေသော လက်တစ်ဖက်က . .
ကေသီကြီးများကို . . လုံးခြေဆုတ်နယ်နေသည်။

သုစိမ်းတစ်ယောက်၏ အကိုင်အတွယ် အပွတ်အသတ်ကို
ခံလိုက်ရသဖြင့် ကေသီမျက်တောင်ကော့ကြီးများ ရုတ်တရက်
နေစင်းသွားသောလည်း . . မျက်ချည်းထိပ်လန်ဟကြား မျက်
လုံးလေးများ ပြူးကာ . . ရုန်းကန်မိပြန်လေသည်။

“တောက် . . နပ် . . တော်တော် ခေါင်းမာပါလား . .
တဲဟာ . . ခွပ်”

လောတကြီးတစ်ခုလုံး မီးပွင့်တွေ ဖွာထွက်သွားသည် မျက်
မိုးတစ်ခုလုံး ကျင်ခနဲ မီးပွင့်သွားပြီး . . ကေသီ . . ငြိမ်သက်
သွား၏။ နိမ့်ချိုမြင့်ချို . . အသက်ရှူနေသော . . ရင်အစုံက
ဖားဖိုကြီးထိုးသကဲ့သို့ ဖြစ်နေသည် . . လက်ကလေးနှစ်ဖက်က
ကြမ်းပြစ်ပေါ်သို့ . . တစ်ဖက်ဆီပြေပျော့၍ . . ငြိမ်သက်စွာ
ကျသွား၏။ ကိုမောင်မောင်က . . အခွင့်အရေးကို . . မလွတ်
တမ်း အသုံးချနိုင်စေရန် . . ကေသီပေါင်နှစ်ဖက်ကို ဆွဲကား
ပြစ်လိုက်၏။

လှပဖောင်းမိုးသော စောက်ဖုတ်ကလေးအောက်တွင် ဝါကွမ်း
စ . . ဖြူဖြူလေးတစ်ခုကို တွေ့လိုက်ရ၏။ အနာတစ်ခုခုကို
ဆေးထည့်ထားဟန်တူသည်။

နှုတ်ခမ်းထူပြုပြုလေးနှစ်ခြမ်းက . . စောက်ဖုတ်ကြီး၏ ဗျတ်
ပမာဏကို ကြီးမားစေသည် . . ကိုမောင်မောင်၏ လက်တစ်
ဝါးမကသော စောက်ဖုတ်ကြီးမှာ . . မီးမားခုံးထနေ၏။

စောက်ပတ်နှစ်ခြမ်းကို . . အသာဖြူကြည့်လိုက်သည် . .
နီရဲသော အသာပြစ် ချွဲချွဲလေးများက . . အဖုထစ်လေးများ
ဖြင့် ဖွဲ့စည်းထားသကဲ့သို့ . . စောက်ခေါင်းအတွင်းသား ရဲရဲ
များကို တွေ့ရသည် . . စောက်ပတ်အကွဲကြောင်းက ရှစ်
လက်မခန့် ရှည်လျားသည် . . ခပ်မာမာ . . ခပ်တင်းတင်း . .
စောက်ပတ်ကြီးက ဟကျစ်ပြီး . . ပြင်ရသူကို ရင်ဖိုစေသော
မြင်ကွင်းပင် ဖြစ်သည်။

စောက်ပတ်အပေါ်ပိုင်း . . စောက်မွှေးများ ပေါက်နေရာ
နေရာက . . စောက်ပတ်အထက် လက်လေးလုံးခန့် ကွာဝေး
နေ၏။ ကျန်နေရာများတွင် အမွှေးတစ်စုံတစ်ရာမျှ မရှိ။

သို့သော် . . ပေါင်ရင်းနှင့် စောက်ပတ်အကြားတွင်
ကောက်ကောက်လိမ်တွန့်နေသော မွှေးရှည်ရှည်တစ်ချောင်းကိုမူ
. . ကိုမောင်မောင် အသေးစိတ် မှတ်မိ၏။

ဆီးခုံလေးမှာ . . လုံးဝပြောင်ရှင်းနေပြီး စောက်ပတ်နှင့်
ဆက်လျက် သောင်ခုံလေးမှာ နူးညံ့အိစက်မွတ်ညက်နေ၏။

လီးကြီးထိပ်ကို လက်နှင့်ဖြုတ်ချရင်း စောက်ပတ်ကြီးထဲကို
ဖြုတ်သွင်းရန် . . လီးအရင်းမှ ကိုပ်ပြီး တော့လိုက်သည်။

“အင်း . . ဟင်း . . အင်း . . အင်း”

ကောင်ပလေး . . သတိရလာလေပြီ . . ပဖြစ် . . ဆိုင်းဝို
နေ၍ အခြေအနေ . . ကောင်းမလာနိုင် . . ထို့ကြောင့် လီးကို
ခပ်ဖိဖိလေးထောက်၍ . . အိ . . ခနဲ . . ဇိ . . ခနဲ ထိုးသွင်း
လိုက်၏။

“အ . . ဟ . . ဟင်းဟင်း”

လီးကခပ်ကြီးတုံကျပြီး . . ဝင်သွားသည် . . ထုံးစံအတိုင်း
ညှော့သားပါသော ကိုမောင်မောင်က . . ညှပ်သာစွာ . . လိုး
သွင်းလိုက် . . ပြေးညှင်းစွာ ဆွဲထုတ်လိုက် ပြုလိုက်လေရာ . .
ကောင်ပလေး၏ ပြုပွေးကြီးမားသော ပေါင်ကြီးနှစ်ဖက် . .
သောသို့ကားခနဲ ထွက်သွားလေသည်။ အသံမလှုပ်ရှားမှုက . .
ကောင်ပလေး၏ စောက်ပတ်ကြီးအား . . ကိုမောင်မောင် . .
ထုတ်လွတ်ကျွတ်ကျွတ် လိုးနိုင်ရန် . . အားပေးလိုက်ပေသည်။

“ပြတ် . . စွတ် . . ပြတ် . . စွတ် . . ပြတ် . . စွတ်”

“အ . . အား . . ကျွတ်ကျွတ်ကျွတ် . . အင်းဟင်း”

စောက်ပတ်ကြီးက အကွဲကြောင်း ပျောက်ပြီး ခိုင်းစက်
သော အသွင်သဏ္ဍာန်သို့ ပြောင်းသွားကာ . . လီးကြီးထိုးစိုက်
ဝင်သွားတိုင်း . . စအိုဝလေးက ရှုံ့ခနဲ ဖြစ်သွားလိုက် ဖြစ်နေ
သည်ကိုလည်း ကိုမောင်မောင် တွေ့နေရလေသည်။

ခိုးကြောင်ခိုဝှက် လိုးရသဖြင့် လီးကြီးက သုံးလေးချက်
ဆောင့်ခုံမှုနှင့် . . ထွက်ချင်လာနေ၍ ထိန်းနေရသေး၏။ ဆယ်
ချက်ကျော်ကျော်မျှ . . ပြေးလေးစွာ လီးပြီးနောက် ကေသီ
ကောင်းစွာ သတိရလာပြီး မျက်လုံးလေးများ ဖွင့်ကြည့်ရှာသည်။

“ရှင် . . သိပ်ယုတ်မာတယ် . . လူစိတ်မရှိဘူး . . ကျွတ်
ကျွတ်”

ဖူးယောင်နေသော မျက်စိကို နာကြင်စွာ ကိုင်စမ်းရင်း
ကိုမောင်မောင်အား ရှုံ့ရှာစွာ . . ကြည့်ရင်း ပြောလိုက်သည်။

“မင်းက . . ငြိမ်ငြိမ်သက်သက်မှ မခံဘဲ”

“ရှင်က . . ကျမလင်မို့ . . ခံရမှာလား . . ဟင်”

“ဟဲ . . ဟဲ . . အခုတော့ . . ဝင်နေပြီလေ”

“ဟင်း . . . ဟင်း . . . လုပ်ပါ . . . ရှင်အားရအောင်လုပ်ထား . . . နော်”

“ဘာလ မင်းက . . . ဝါကို . . . ထောင်ချမယ်ပေါ့ . . . ဟုတ်လားဟင်”

ရှက်တရက် . . . ကြက်သွန်လှီးစားတစ်ချောင်းက ကေသီ မျက်နှာထက်ဝယ် . . . ဝင်းလက်သွားသည်။

ကေသီပါးစပ် ပဟရတော့ . . . ဒီလူကြည့်ရတာက စောက်ပတ်ကို သူ့ရဲ့မရဲ့ စီးစွာ လှီးချင်နေပုံရသည်။

သူလှီးလို့ . . . စောက်ပတ်ပိုပြမသွား . . . ကျယ်မသွား စိတ်အထာမကျ၍ လျှပ်တပျက်အတွင်း . . . လည်ပင်းကို ဓားနှိုးနှစ်ဝင်သွားလျှင်ကား . . . ကေသီမျက်စိမှေးထားလိုက်၏။

“မင်းဝါကို မခြိမ်းခြောက်နဲ့သိလား . . . မင်းအမ မအေးမြင့်ကို . . . ငါအမြဲလာလှီးနေတာ . . . ငါလူသတ်ရဲတယ် သိရဲ့လား”

ကေသီပါးစပ်ကို လက်ဝါးလေးနှင့် ပိတ်ကာပြီး တအီးအီး ချွတ်ချွတ်ချွတ်ချွတ်ချွတ်သည် . . . စောက်ဖုတ်ထဲသို့ ကြပ်တောက်တောက်ကြီး ဝင်နေသော လီးကြီးက . . . ထူးခြားသော အထိအတွေ့(အသစ်)တစ်မျိုးကို ပေးနေသည်။

ကိုကျော်လွင်နှင့် လှီးစဉ်က . . . လီးအရသာကို မိမိရရ မခံစားတတ်သေး . . . ချစ်သူအယုအယကို . . . ရှက်စိတ်ပွန်ထူကာ ခံစားခဲ့မိရခြင်း ဖြစ်သည် . . . ယခုမူ တင်းပြည့်ကြပ်ပြည့်ကြီး ဝင်ထားသော လီးကို စောက်ပတ်နှစ်ခြမ်းဖြင့် ခပ်တမ်းတမ်း ဆွဲညှစ်ထားရင်း . . . ဓားသမား၏ အလိုကို ငြိမ်သက်စွာ လိုက်လျောနေမိ၏။

“ငြိတ် . . . ပြွတ် . . . စွတ် . . . စွတ် . . . ပြစ် . . . ပြစ် . . .

“ဆင့် . . . အ . . . အား . . . အို . . . အိုး . . . ကျွတ်ကျွတ်”

ထိုသည် တော်တော်လေး အလှီးကျွမ်းသော လူပါပေ . . . ကိုကျော်လွင်တုန်းက ခွေးတစ်ကောင် ညွှာင့်သလို ဒလကြမ်းပြွဲ ရှက်ညွှာင့်လှီးခဲ့သောကြောင့် ယခုကဲ့သို့ ညင်သာလေး ကျော့လှီးလှီးထည့်နေခဲ့ခြင်းက . . . ကွဲခြားသော အရသာကို ခံစားရ၏။

ဆင်းအောက်က . . . ကလစ်က တစ်ခါတစ်ရံ နောက်စေ့၏ ထောက်ပိနေသဖြင့် . . . ခေါင်းကိုကြွပြီး ကလစ်ကို ဖြုတ်ခါ . . . ထမင်းစားခုံအဝိုင်းလေးပေါ်သို့ ပစ်တင်လိုက်လေသည်။

မျက်လုံးမှ . . . ပြည့်လျှမ်းဖိတ်စင်ကျလာသော မျက်ရည်လျှာက . . . နှမျောခြင်း၊ ရှက်ခြင်း . . . ယူကြုံးမရခြင်းတူသော အပိပွယ်ကို ဖော်ဆောင်ရမည် မှန်သော်လည်း . . . ယခုကေသီစိတ်ပိုမူ တင်းတင်းကြပ်ကြပ်ကြီး “ပြစ်” ခနဲ . . . ခပ်ညှစ်ညှစ် . . . လီးကြီးထိုးဝင်သွားတိုင်း မျက်ရည်လေးများ အလိုလို ဝိုင်းလာသည်အထိ ကောင်းနေခြင်းကြောင့်ပင် ဖြစ်လေသည်။

ကိုမောင်မောင်က . . . သူ့စရိုက်အတိုင်း . . . စိတ်ကိုနိုးဆွသော သမရိုးကျ . . . လှီးနည်းလေးဖြင့် လှီးရင်းမိန်းမသာ ဖက်မှ . . . မှီလှိုက်ပူလောင်သော . . . အသက်ရှူသံလေးများ ပြင်းလာသည်နှင့် ကြမ်းတမ်း၍ . . . စနစ်တကျ . . . ဆောင့်ထိုးလှီးနည်း . . . ပင့်ကော်လှီးနည်း . . . ခွဲစိုက်လှီးနည်း . . . မွေနှောက်လှီးနည်း . . . တဖတ်သတ်ကော်၍ ပွတ်လှီးနည်း စသဖြင့် နည်းစုံကို . . . အသုံးချ၍ မနားတမ်း ဆောင့်ကာ . . . ဆောင့်ကာ . . . လှီးချလိုက်လေတော့သည်။

ကေသီမျက်လုံးထဲ . . . ရာထောင်မကသော ကြယ်ပွင့်လေး

များ . . မီးပွင့်သွားကြရသည် . . အသဲခိုက်အောင် ထိမိလှ
လေရကား . . ကေသီ . . သွားလေးကို စေ့ပိတ်၍ . . လေများ
ရွက်သွင်းလျက် တဟင်းဟင်း . . တအင့်အင့်ဖြင့် ခန္ဓာကိုယ်
တစ်ခုလုံး လေဟာပြင်ထဲ၌ . . လွင့်မျောသွားသလို ခံစားနေ
ရလေတော့သည်။

“ဦး . . အား . . အ . . အင့် . . အင့် . . ဟင်း . . ဟင်း
. . အင့်”

“ဘွတ် . . စွတ် . . ပြွတ် . . ဘွပ် . . ဘွပ် . . ဘွပ် . .
ဖွတ်”

အတန်ငယ် . . အခေါင်းကျယ်လာပြီဖြစ်သော ကေသီ
စောက်ခေါင်းကြီးထဲမှ . . တစွပ်စွပ် . . ဂလိုင်သံကြီးက . .
ကျယ်ကျယ်လောင်လောင်ကြီးပင် ထွက်ပေါ်လာနေလေသည်။

စောက်ရည်များ တိုက်ထွန်းလာကာ . . ရွဲနှစ်လာသည်နှင့်
အမျှ . . ကိုမောင်မောင်၏ လီးကြီးမှာ . . ချောင်ကလိကြီး
ဖြစ်လေရာ . . ကိုမောင်မောင်မှာ . . အားမလိုအားမရ ဖြစ်
လာပြီး ပေါင်နှစ်လုံးကို စေ့ကပ်၍ ပူးယူပြီး အထက်သို့ တွန်း
တင်လိုက်လေသည်။

ထိုအခါ . . စောက်ဖုတ်ဖောင်းဖောင်းကြီးမှာ . . လဟာ
ပြင်၌ လေလံတင်ခံရသော မနုဿပစ္စည်းအဖြစ် . . တစ်ခု
တည်း လွတ်လွတ်ကျွတ်ကျွတ်ကြီး . . ဖောင်းတင်းပြီး ထင်ရှား
နေပေသည်။

ထိုသို့ စေ့ညှပ်၍ တင်းဟာနေသော စောက်ဖုတ်အဝသို့
မောင်မောင်ကလီးကို တေ့၍ . . ပြစ် . . ခနဲ ဆောင့်ထည့်
လိုက်လေရာ . . စောက်ပတ်နှုတ်ခမ်းသားနှစ်ခုမှာ လီးကြီးနှင့်
အတူ . . ချိုင့်ဝှမ်းသွားပြီး . . ကေသီခါးလေးဆက်ခနဲ ကော့

များလေသည်။
“အား . . အရမ်းဆောင့်တာပဲ . . မညှာဘူး . . ဟင့်အင်း
ဆင်း”

မုက်တောင်ကော့ကြီးများ မွေးမှိတ်ကျသွားပြီး နုထင်ကျော
အသားများ တင်းအောင်ခံလိုက်ရသဖြင့် ကေသီက ဒေါသမျက်
ရည်လေး လက်လက်ဖြင့် ကိုဟောင်ဖောင်ကို ကြည့်ရင်းပြောလိုက်
လေသည် . . လက်အစုံကလည်း ကိုဟောင်ဖောင်၏ မှိုက်ကြီး
ကို ဆောင်ယမ်းပြီး . . တွန်းထောက်ထားလိုက်မိသည်။

ကြမ်းပြင်မျှ . . ကြွဟက်ခါ . . ပတ်လက်တလေးမိုးမျှော်
သလို ပြုအာနေသော စောက်ဖုတ်ကြီးအတွင်းမှ ကိုမောင်မောင်
၏ လီးကြီးမှာ . . မူ . . တစွတ်စွတ် . . မနားတမ်းဝင်ထွက်
လှုပ်ရှားနေပေရာ . . အမြှုပ်ဖြူဖြူလေးများ စောက်ပတ်အကွဲ
အပင်လေးနှစ်ဖက်၌ စုပြုံ . . ကပ်ငြိလာပြီး . . လီးဒစ်ကြီးနှင့်
လီးထန်တစ်ချောင်းလုံး၌လည်းဖွေးဖွေးလှုပ်ကာ ပေါ်ထွက်လာ
လေတော့သည်။

အမြှုပ်ထွက်အောင် လိုးအားကောင်းလှသော ကိုမောင်
မောင်နှင့် . . သွက်လက်စွာ . . ပုံစံအမျိုးမျိုး ပြောင်းပြီး လိုး
ခြင်းကို ပထမဆုံး ခံစားရသော ကေသီအဖို့ . . အရှက် . .
နောင်တနှင့် အကြောက်တရားတို့က . . ကာမမီးကြီး ဝါးခြို
ခြင်းကို ပြိုင်တူခံစားနေကြရလေသည်။

“ဆွပ် . . ဆွပ် . . ဘွပ် . . ပြွတ် . . စွတ် . . ပြစ်ပြစ်”

“အင့် . . အင့် . . အ . . အ . . အိုအို . . ဟင်း . .
ကျွတ်ကျွတ်”

တယ်လူးညာလို့မို့ . . စောင်းခံလိုက် . . စောက်ဖုတ်အ
တွင်း၌ ကျင်ခနဲဖြစ်လိုက် . . ကော့လိုက်နှင့် ဗျာများနေသော

ကေသီမော . . အလိုတူ . . အလိုပါ . . အလိုးခံနေမိခြင်းကို
ပင် ကိုယ့်ဖာသာ . . သတိမထားမိနိုင်အောင် . . ဖြစ်လာရ
လေသည်။

“ခင်ဗျား . . အသံတွေက အရမ်းကျယ် . . ကျယ်တာပဲ
. . အ . . ဖြေးဖြေးလုပ်စမ်းပါ . . အောက်ကသေတော့မယ်
. . ဟင်း”

“အဲဒီလို . . အသံထွက်ပုံ . . အခဲခက်ပြီး . . ပိုကောင်း
တာ” ကိုမောင်မောင်က မနားတမ်းဆောင့်နေရင်းမှ . . ရယ်
ကျဲကျဲနှင့် ပြန်ပြောလိုက်ရာ . . ကေသီမှာ နှုတ်ခမ်းလေးပို့
ကိုက်ပြီး ဒေါသမျက်နှာလေးဖြင့် . . စူးခနဲ ပြန်ကြည့်လိုက်လေ
၏။

ယင်းသို့ . . သူ့နှိပ်ကိုယ်နှိပ် အပြိုင်ကျနေကြသော လိုးပွဲ
လေးအား စိတ်ဝင်စားစွာ . . ချောင်းကြည့်လာသူ တစ်ယောက်
ကိုကား နှစ်ဦးသား . . သတိမထားလိုက်မိကြ။

၀၀၀၀၀

အိမ်ပေါ်တက်လိုက်မိကတည်းက . . ကိုမောင်မောင် ဆို
သော ချဲသမားရောက်နေပြီ ဆိုသည်ကို အတတ်သိလိုက်သည်။
တဆက်တည်းဖြစ်သော ဖိနပ်ချွတ် ခြေသုတ်ခုံလေးများ
တွင် ချွတ်ထားသော သာရည်တု . . ကွင်းထိုး . . ယိုးဒယား
ဖိနပ်က . . ကိုဟောင်ဟောင်ဖြစ်ကြောင်း . . သက်သေခံနေ
သည်။

ချဲသမားကိုမောင်မောင်နှင့် မအေးမြင့်တို့ ဖိုတ်ကြပိုင်း
တစ်ဖက်ခန်းမှ ချောင်းကြည့်နေကြဖြစ်သော ကျော်လွင်က . .
ပွဲကောင်းတစ်ပွဲတော့ . . ကြည့်ရပြန်ပြီဟု တွေးကာ အခန်း
တံခါးကို အသံမမြည်အောင် ကြိတ်ဖွင့်ပြီး ဝင်ခါအသာမြန် ပိတ်

ပြီး ဆောက်သားခန်းသို့ အပြေးအလွှား ခြေလှမ်းကျဲကျဲဖြင့် . .
ဆောက်လာခဲ့သည်။

ချောင်းကြည့်နေကြ . . ထရုံမှ . . ကြည့်လိုက်သောအခါ
ခါးခန်းထဲ၌ . . ကုတ်ခြောင်းခြောင်းလေး ထိုင်နေသော မမ
အေး၏ ကြောင်ဝါလေးကိုသာ တွေ့လိုက်ရပြီး . . ရှင်၊လင်း
မည်။

“ဟွတ် . . ဘွတ် . . ဘွတ် . . ပြွတ် . . ပြွတ် . . စွတ်”
“အ . . အား . . ဟင်း . . ရိုး . . ကျွတ် . . ကျွတ် . .
အ . . အာ . . ”

အသံက မီးဖိုချောင်မှ လာနေသည် . . ဘယ်နယ်ကြောင့်
ခါးချောင်တွင် . . သွားဖိုတ်ကြသနည်း ဆိုသော မေးခွန်းက
ကျော်လွင်ခေါင်းထဲ . . ပြေးဝင်လာသည် . . သိလိုလောက
သည် ပြင်းထန်လာလေသည်။ ထို့ကြောင့် ကြွက်လျှောက်တန်း
တစ်ခုကို ခြေဖျားနှစ်ဖက်က တစ်ရံအပေါ်မှ . . ကျော်ကြည့်
လိုက်မိလေ၏။

“ဟာ . . ကေသီနဲ့ . . ကိုမောင်မောင် . . ပါလား”
ထရုံလဲကို ကိုင်ထားသော လက်များပြုတ်မကျအောင်
နေညှိကြီး တင်းထားလိုက်ရသည် . . ရုတ်သော . . မြတ်နိုး
ရသော . . အကြီးအကျယ်တန်ဖိုးထားခဲ့ရသော အိမ်ခြေမလေး
ကေသီ . .

ထမိက . . ကြောင်အိမ်ခြေရင်း၌ အပိုလိုက် . . ဆံပင်များ
က ပီးဖိုချောင်းကြမ်းဖြင့် . . ထပင်းရည်ခွဲသော အပေါက်နား
တွင် ဖယ့်ဖရဲ ပြန်ကျနေသည်။

ဖြူဖွေးတုတ်ခဲသော ပေါင်ကြီးနှစ်ချောင်းက မိုးပေါ်သို့
တစ်ကီးကူးတောင် . . တောင်ထားရင်း . . လိပ်ပြာတောင်ပံ

ခတ်သလို ကားလိုက်စေလိုက်ဖြင့် မှန်မှန်ကြီး လှုပ်ရှားနေသည်
သေးသွယ်လှပသော လက်ချောင်းကလေးများက တစ်ခဲ
တစ်ရံ ကိုမောင်မောင် ဆံပင်များကို တွန်းလိုက် . . ပခုံးထဲ
ထောက်ထားလိုက် . . ခူးခေါင်းကို အားပြုသလို ဆုပ်ကိုင်လိုက်
နေ၏။

မျက်စေ့အစုံကမူ တင်းတင်းကြီး စေ့မှိတ်ထားရှာသည်။
နှုတ်ခမ်းလေးများက ဂြိုဟ်သီးစပ်သလို . . တရိုးရိုး အသံမြည်
တာ . . လေကိုရှိုက်သွင်းနေသည်။

လက်ဝဲဘက်စောင်းနေရာပု ခေါင်းကို ဆတ်ခနဲ လက်နှာ
ဘက်စောင်းပြီး တဟင်းဟင်း ငြီးလိုက် . . လက်နှာဘက်မှ
လက်ဝဲဘက်စောင်းလိုက်ဖြင့် . . ဘယ်ညာခါရမ်းရမ်း အာဂျိတ်
အနယ် အလှီးခဲနေသော ကေသီမျက်နှာလှလှလေးမှာ . .

ယခုတော့ . . ကျော်လွင်စာဖို့ . . စိုးမတစ်ကောင်၏
စက်ဆုတ်ရွံရှာဖွယ် . . မျက်နှာကြီးကို မြင်လာသည်။ ဒေါသ
နုမြောစိတ် . . သဝန်တိုစိတ်တို့နှင့် ရောထွေးယှက်တင်ရင်း
မျက်ရည်များ ထုတ်လာသည်အထိ ခံစားလိုက်ရသည်။

ကေသီမှာ အထိအညှာလွယ်သော မိန်းကလေးပါလားဟု
လည်း ကျော်လွင် . . စိတ်ဆင်းရဲစွာ တွေးလိုက်မိရသည်။

ကိုမောင်မောင်ဆိုသည်က စားနေကြကြောင်ဖားကြီး
မအေးမြင့် တိုလာဖြုတ်တိုင်း ကျော်လွင်အမြဲချောင်းကြည့်နေ
ခဲ့ဖူးသည် . . ပစ္စည်းကလည်း နည်းနည်းနောနောမဟုတ် . .
ကေသီကဲ့သို့ အပျိုတပွတ်နှင်းလေးအတွက် . . ဖာပ်ပတန် . .
အင်မတန် အရသာတွေ့နိုင်သော အလုံးအထည် အရည်အ
လျား ရှိသူလည်းဖြစ်သည်။

“ပြွတ် . . ပြွတ် . . စွတ် . . စွတ် . . စွတ် . .

ပြီးကာနီးလာလေ ကြမ်းလေဖြစ်သည်။ ကေသီ
မော့သွားအောင် . . ရှုံ့မဲ့ပြီး ခံနေရရှာသည်။

နာမုကောင်းကြတာ . . တောက် . .
ရှုံ့မဲ့ပြီး . . တွန့်လိမ်ခံနေရတာကို သူသိပ်ပြီး
အရသာတွေ့နေတယ်လေ . . တောက် . . စောက်ကမ်းမ . .
“အုတ် . . အဟုတ် . . ဟုတ် . . အား . . အား”

ကေသီချောင်းဆိုးလိုက်ရာ . . စောက်ဖုတ်ကြီးက လီးကို
ချုံ့ညှစ်လိုက်သလို ဖြစ်သွားပြီး တင်းခနဲ . . တင်းခနဲ မာကျစ်
သွားတာ . . သုတ်ရည်များ . . ဒလဟောပန်းထွက်ကုန်လေ
တော့၏။

ကိုမောင်မောင် . . က . . သွားများကျစ်ကျစ် အသံထွက်
အောင်ကြိတ်ရင်း . . ကပ်ခါ . . ကပ်ခါ . . ဖိဆောင့်ချလိုက်၏။

“အမေ . . အမေရေ . . အမလေး . . အမေရယ် . .
အသံ . . အ . .”

ကေသီ . . မျက်ဝန်းအစုံမှ မျက်ရည်များ တတွေတွေကျ
လာသည် . . ကိုမောင်မောင်က . . ဘာတွေ တတွတ်တွတ်
ဆိုရာမှန်းမသိ . . ကပ်ပြောရင်း နို့ကြီးများကို ပွတ်သပ်ချော့
မြှေးနေသည် . . မတ်ထောင်နေသော လီးကြီးက စောက်
ဖုတ်ကြီးထဲမှ . . အောင်နိုင်သူအဖြစ် . . ဝင့်ကြားစွာထွက်လာ
သည်။

ကေသီ . . ယထိုင်လိုက်ခါ . . ယမီလေးကို လှမ်းဆွဲပြီး
မြှေးထောက်မှ စွတ်ဝက်လိုက်ခါ . . ရင်လျားလိုက်သည်။ ပြီး
ခေါင်းကလေးကို စောင်းငဲ့ပြီး . . ခူးပေါ်လက်ထောက်၍ . .
ခေါင်းကိုလက်ဖဝါးနှင့် မှေးခါ . . တရွံ့ရွံ့ငိုသည်။

နှစ်ရည်များကိုလည်း . . ရှိုးခနဲ ညှစ်ပြစ်လိုက်၏။ ကို
မောင်မောင်က . . ပုဆိုးမဝတ်သေးဘဲ . . လိမ်းမဲမဲပြောင်ပြောင်
ကြီး ခပ်ထောင်ထောင်ကို . . ကေသိရွှေ၌ ခူးထောက်ပြထား
ရင်း . . ပုခုံးနှစ်ဖက်ကို ကိုင်၍ ချော့မော့နေသည်။ ကေသိက
ကိုမောင်မောင်လီးကြီးကို တစ်ချက်ကြည့်ပြီး ခြေကို ရွှေ့၍
တစ်ဖက်သို့ မျက်နှာလွှဲရင်း ဆက်ငိုနေ၏။

ကျော်လွင် . . ထရဲဘေးမှ ပြန်ဆင်းသည်။ ခေါင်းထဲ၌
နောက်ကျိနေသည်။

ရက်စက်လိုက်တာ . . ကေသိရယ် . . တစ်နေ့ကမှ ချစ်သူ
ဘဝကို ရောက်ခဲ့ကြရတယ် . . ခု . . သစ္စာဖောက်ပြီ . . အော်
. . မိန်းမဆိုတာ . . ဒီလိုပါပဲလား . .

လှေနှင့် မြင်းနှယ် . . စီးနင်းသူနောက် ကောက်ကောက်
ပါမြဲဆိုတဲ့ . . ရှေးစကားဟာ . . မှန်လွန်းလှချည်လားဗျာ။

ဝတ်ဝတ်ဝတ်

“ကို . . မြင်တယ် . . ကိုတွေ့တယ် . . ဒါကြောင့် . .
ကေသိရယ် . . ကိုက အနုပညာသမား . . နှလုံးသားအပူတ်
အသိုးကို . . ရေခဲရိုက် . . ရောင်းတန်းတင်တတ်တဲ့ မင်းလို
ဖင်သရမ်းတဲ့ မိန်းမမျိုးကို . . မသိဘူး . . ခွင့်လွှတ်ခဲ့တယ်
. . စွန့်လွှတ်ခဲ့တယ် . . ဒါပါပဲ . .”

စောက်ပတ်လက်နှစ်လုံးကို . . အရှုံးပပေးသူ . .

“ပက်စက်လိုက်တာဟယ် . . ရေးခဲ့တဲ့စာကလဲ . . ဟင်”

မမအေးက . . စာရွက်ကို လုံးချေပြီး . . မီးဖိုထဲပစ်ထည့်
လိုက်၏။ ကေသိ . . အဝေးသို့ ငေးနေမိသည် . . မျက်ရည်များ
လည်း ခမ်းခဲ့ကြပြီး . . ဝိုင်းဝိုင်းစားတွေလည်း လျော့သွားပါး
လျားခဲ့ကြပြီး . . စိန်ပန်းပင်အခြေသို့ တဖြုတ်ဖြုတ် ကြွေကျနေ

... ကျော့သွားခဲ့လေးများကို ဝေးကြည့်ရင်း . . အင်ခနဲ ငိုချ
... ခေါင်းကိုဝှက်ခါ . . ရှိုက်ကြီး
... တကယ်တော့ . . ကို . . မမှားပါဘူး
... ကေသိမသိခဲ့ဘူးလေ။

... အားကိုးအားထား ကိုယ့်ချစ်သူပြန်ရောက်
... မုဒိမ်းသမားရဲ့ လက်က . . ရှန်းထွက်
... ခုတော့ . . ခုတော့။

ကေသိထိုက မိန်းမသားတွေပါ . . ဆင်ကိုချွန်းတုပ် ကျား
... မြင်းကိုအကြီး . . နိုင်နင်းချုပ်ကိုင်နိုင်ကြသလို
... စောက်ပတ်အတွင်းကို ယောက်ျား
... အဆုံးပင်နေပြီးမှ ဝေသိဖမ်းမှာမိတဲ့ ဝါးဖြစ်ခဲ့
... ကို . . မသိဘူး . . ။

... အချစ်နဲ့ ကေသိ ဝေးခဲ့ရပေမဲ့ . . ကိုမေတ္တာတစ်
... မိုးသရမ်းကြီး နေ့က ရယူပိုင်ဆိုင်ခဲ့ရလို့
... ကေသိကနုနပ်တယ် . . ။

... ဆိုတဲ့ . . မုဒိမ်းသမားကို ကေသိ . .
... ကလဲ့စားချေမယ်။ ကေသိကဝ . .
... မြစ်ခဲရအောင် . . ရိုက်ချိုးဖြိုဖျက်တဲ့ . . မောင်
... နင် . . နင် . . ရှောင်စမ်းပါ။

ဝုဝုဝုဝု

“တော်ပီကွာ . . ဒယ်နီရယ် . . ငါ . . သိပ်မူးနေပြီဗျော့”

“အာ . . ဘာပူးလဲ . . ပပူးနဲ့ . . ဘာလဲ . . လုပ်စမ်း”

နှစ်ယောက်လုံး . . ယိမ်းလှိုင်နေသည် . . ဖလံခွက်ထဲ၌
... အရက်များက အမြှုပ်များ ဆူတက်နေဆဲဖြစ်သည်။ မိမိ
ရက်ကို အချို့က ပြာခံခွက်ထဲမရှိ စားပွဲပေါ်ပြန်တဲ့

အချဉ်ပန်းကံသေးသေးလေးသာ စားပွဲစွန်း၌ အိန္ဒြေသိက္ခာ
အပြည့်ဖြင့် ငြိမ်သက်နေသယောင် . . .

“ငါ . . . ဆော်ဖိုက်ချင်တယ် . . . ဒယ်နီရယ် . . . အော့”

“ဟား . . . အိုကေ . . . ရားမယ် . . . ရားမယ် . . . ဟေ့ . . .
ဒီမှာ”

ဒယ်နီရယ်က . . . အခန်းဒေါ်လေး၌ ငြိမ်ငြိမ်လေး ထိုင်
နေသော . . . ယုန်ဖြူမလေး တစ်ကောင်ကို လှမ်းခေါ်လိုက်၏။
ကောင်မလေးက မဝံ့မရဲ မျက်နှာလေးဖြင့် ကပ်လာသည်။

“ဒီ . . . အော့ . . . ဒီဟာ . . . အိပ်ခန်းရုံလား . . . ချာတီတ်”

“ဟုတ် . . . ဟုတ်ကဲ့ရှင် . . . ရှိပါတယ်”

“ဒို့နှစ်ယောက်အိပ်မယ် . . . သိလား . . . ပြီးတော့ အော့ . . .
ဒို့ကိုပြုစုဖို့ . . . လှလှကောင့်ကောင့်လေး နှစ်ယောက်လဲ . . .
လိုချင်တယ် . . . အော့ . . . မိုးဇာလင်းနော် . . . မိုးဇာလင်းဟဲဟဲ
. . . အယ်နီရယ် . . . စွတ်ပြောနေသည် . . . ကျော်လွင် အားနား
ပါးနာကြီးဖြင့် ကောင်မလေးကို . . . ကြည့်မိသည်။

“ဒီမှာ . . . ဒါ . . . စားသောက်ဆိုင်နဲ့ ရိုးရိုး . . . တည်းခိုခန်း
ပဲ . . . ရှင်တို့လိုချင်တာ . . . ဒီမှာ . . . မရှိဘူး”

ကောင်မလေးက . . . ချာခနဲ . . . ပြန်ထွက်သွားသည်။

“မင်းကလဲ . . . စောက်ရမ်းစွတ်ပြောတာပဲ . . . ဝါလီ”

“အေးလေ . . . အဲဒီ . . . လီးပြဿနာဖြေရှင်းဖို့ ပြောရတာကိုး”

“တော်စမ်းကွာ . . . ထ . . . ဒီပြင်တစ်နေရာ . . . သွားကြ
ပယ်”

“ဟေ့ . . . ရှင်းမယ် . . . ရှင်းမယ် . . . အားလုံးရှင်းမယ်”

တစ်လုံးချင်း လေးလေးတွေးတွေးကြီး ပြောရင်း ဒယ်နီ
ရယ် စားပွဲပေါ် မှောက်ကျငြိမ်သက်သွားလေတော့သည်။

“ဟေ့ . . . ဒီ . . . ဆွေးသား . . . ဒုက္ခပါပဲ အရေးထဲ”

ကျော်လွင်မူဝေနေသော ခေါင်းကို ခါရမ်းရင်း ဘာလုပ်
မိသလဲ . . . တို့သည် . . . ကြည့်မိသည် . . . ကောင်တာမှ သူတို့
အပေါ်က တစ်ချိန်လုံး ထိုင်ကြည့်နေဟန်ရှိသော အသက်(၄၀)
မျှ အမျိုးသမီးက . . .

“အခု . . . ဝါလေး . . . ပြောသလို . . . ရိုးရိုးအိပ်မယ်ဆို
မိသော အခန်းရုံတယ် . . . ပင့်သူငယ်ချင်းက တော်တော်ပူး
အောင်”

“ဟုတ်ကဲ့ . . . သည်းခံပါမင်ဗျာ . . . ကျနော်တို့ . . . အပျော်
ရန်သွားလို့ပါ”

“ရပါတယ်ကွယ် . . . မမတို့က . . . လူ့အမျိုးမျိုးနဲ့ ဆက်ဆံ
နေတာပါ . . . တဲ . . . ဝါလေးရေ . . . တစ်အောင့်ကို ခေါ်ပြီး
အိပ်ခန်းပြခိုင်းလိုက်ပါကွယ်”

၀၀၀၀၀

ဒယ်နီရယ်အား . . . အိပ်ခန်းထဲထားပြီး အောက်ထပ်ပြန်
ဆင်းလာခဲ့ရသည်။

“ရေချိုးချင်လို့ . . . မမ . . . ရှဲ့ . . . အဲဒါ”

“အော် . . . အေး . . . အေး . . . လာ . . . လာ . . . မမပြပေး
မယ်”

ဇာဇော့ . . . ပပဇီ . . . လုံးတစ်ဖွဲ့ထွားသော တစ်ပါးကြီး
နှစ်ခက်တ . . . ကျော်လွင်ရှေ့မှ . . . ဘယ်ညာယိမ်းခါရင်း အ
နောက်ဖက်သို့ ပင်ခွဲကြ၏။ ဒုတိယစကြိုက်အချိုး . . . အခန်း
တစ်ခန်းက ပွင့်နေသည် . . . အထဲ၌ . . . ရောန်းမှ ရေကမ္ဘားဖွား
ကျနေသလည်း ကြားရသည် . . . သိချင်းငြီးသံလေး သဲ့သဲ့ကို
လည်း ကြားရသည်။

“ဒါ . . . မိန်းကလေး . . . ရေခဲခန်းလေး . . . မင်းတို့က . . . ဒီဘက်မှာ ရေခဲခန်းလို့ရတယ် . . . ဒီ . . . တံခါး . . .”

မမက . . . ပြောပြောဆိုဆို . . . တံခါးကို ဆွဲဖွင့်ရန် ကြိုးစားသည် . . . မရ . . .

“အို . . . ဒီတံခါးကလဲ . . . ခုထိ မပြင်ကြသေးဘူးကွယ် ခက်လို့က်တာ” လက်ကလေးနှစ်ဖက်စုံကိုင် ဆွဲနေရင်း မမက ဒေါသဖြင့် ငြီးငြိမ်း

“ဝုန်း . . . အမေ”

တံခါး ရုတ်တရက်ပွင့်ပြီး . . . မမတင်ပါးကြီး တစ်ခုလုံး ကျော်လွင့်ပေါင်ကြားသို့ အတုံးလိုက် အတစ်လိုက် ဝင်လာလေသည်။

ရုတ်တရက်မို့ . . . ကျော်လွင်ကလဲ . . . လန့်ပြီး ဖက်ထားလိုက်၏ . . . သင်းပျံ့ချိုအံသော မမကိုယ်မှ . . . ကိုယ်နဲ့သင်းသင်းကို . . . ကျော်လွင် ရှုရှုတ်မိရလေသည်။ မမ၏ အိမ်ကနွေးထွေးနေသော နို့ကြီးနှစ်လုံးကိုလည်း မရည်ရွယ်ဘဲ . . . အုပ်ကိုင်မိသွား၏။

ဖိန်းခဲနဲ . . . ခုန်သွားသော ရင်တစ်ခုလုံး ပူရှိန်းသွားသည် . . . မမမျက်နှာ ရဲခဲနဲဖြစ်သွားပြီး . . . ကျော်လွင်ရင်ခွင်မှ ရုန်းထွက်၏။

“ကဲ . . . ကတော့ . . . နော် . . . ပပ . . . ပ . . . ပ . . . ပတော်လို့ . . . ဟို . . . ကိုင်မိတာ”

ကျော်လွင်ကလည်း အထိတ်တလန့် တောင်းပန်လိုက်သည်။ မမက . . . မျက်လွှာချလိုက်ရင်း . . . မျက်နှာကို ကြိုးစားပြီး တည်လိုက်သည်။ ပြီး . . . ကျော်လွင်ကို တစ်ချက်မျှ . . . ဝေကြည့်ကာ . . . လာလမ်းလေးအတိုင်း ခပ်သွက်သွက်လေး ထွက်

ကျော်လွင်သည်။

မမကတန်းနဲနဲ ခုန်ပြီး ကျန်ရစ်သည်။ ရေခဲခန်း ကံခါးနဲ့ . . . ဆုပ်ကိုင်လိုက်ပြီး အဝတ်အစားများ ချွတ် ရေဖွင့်ပြီး . . . ဆွဲနဲနဲအောက်ဝင်ရပ်ကာ . . . ရှေးကကြီးချိုးရင်း မမအလှကို ရှုစားနေသည် . . . လက်ကလည်း လီးကို . . . ခပ်ပြာတိုက်ခါး . . . အတောင်လာသည်အထိ . . . ဝှင်းတိုက်ပေးနေမိသည်။

ဆပ်ပြာမြှုပ်များ အပွေးသားနှင့် ကြီးမားရှည်လျား လှသော ဆွယ်ကြီးကိုမြှုပ် . . . ခပ်ကြားမှ အညစ်အကြေးများကို ရေအောက်သေးကြော သုတ်သင်နေပီသည်။ လီးကြီးမှာ ကေသိအာရုံမဲ့ဆုတ်လိုးဖူးခဲ့ပြီး ဘယ်မိန်းမမှ မလိုးရသေးချေ။

ကျော်လွင်ကလေးကမှ . . . ဖိတ်လှုပ်ရှားမဖွယ် . . . ဖက်တွယ် ဆုပ်ကိုင်မိခဲ့လေသော . . . ဖော်တယ်ကလေး မမကြီးနို့နှစ်လုံး . . . မျက်စေ့ထဲမှ ဖျက်ဖြောက်၍ မရအောင် စွဲထင်ကျန်မိနေသည်။

ဤအတွေးစိတ်၌ ဝင်ရောက်လာသည်နှင့်လည်း လီးကြီးမှာ ကျော်လွင် တောင်လာခဲ့ပြန်လေသည်။

ဆပ်ပြာမြှုပ်များ . . . ပွယောင်းပေကျဲနေသော လမွှေးအို ခြေအောက်မှ . . . ထိုးထောင်းမားမတ်စွာ ထွက်ပေါ်နေသော လီးကြီးမှာ . . . သူ၏လက်နှင့် တစ်ထွာမျှမက လက်နှစ်လုံး အောက်ရှည်လျား လိမ့်မည်ထင်၏။

ဆပ်ကျပ်ကျပ် ဆုပ်ကိုင်ထားသော လက်ဖဝါးအတွင်းမှ ခြေထူးသော ဆပ်ပြာမြှုပ်များ ထိပ်တွင် စုပုံနေသော လီးထိပ်ကြီးမှ . . . ပြောင်စင် . . . သန့်ရှင်ကာ . . . ရဲရဲတွတ်နီရဲနေလေသည်။ သုံးလေးချက်မျှ . . . လက်ဖြင့် ဆုပ်ကိုင်ကွင်းတိုက်ပေးလိုက်သောအခါ . . . ကျော်လွင်လီးမီးမှာ အစွမ်းတုန်မာထောင်

ပြီး လုံးရန် အကောင်းဆုံး အနေအထားသို့ ရောက်လာခဲ့ပေ
သည်။

သို့သော် . . . ဤဟိုတယ်၌ . . . ကြေးစားမိန်းမလည်းမရှိ . . .
သာမန် . . . စိတ်တူကိုယ်တူ . . . အဖြုတ်ခံမည့် မိန်းကလေးကလဲ
မရှိ ဖြစ်ပေရာ . . . မိမိဖာသာ လက်ဖြင့် ဝှင်းတိုက်၍ အာသာ
ဖြေရန်ကို ကျော်လွှတ်စိတ်ကူးပြီး . . . ရေခဲခန်းကြမ်းပြင်၌ ဗူး
နှစ်ဖက်ထောက်ကာ . . . လီးကြီးကို ကျကျနန ဆုတ်တိုင်ထား
ပြီး ခါးကို မတ်ကော့၍ . . . ဝှင်းတိုက်ရန် ပြင်ဆင်နေမိသည်။

ထုတ်ထားသော လက်ဖဝါးကို လီးကြီးထဲမှ တစ်ဖက်ဖက်
ခုန်နေသော သွေးခွန်နှုန်းက သိသိသာသာကြီး ဆောင့်တိုး
နေ၏။

ကိုအချိန်တွင် တစ်ဖက်ရေခဲခန်းမှ ရေခဲခန်းပြီး . . . တဘက်
ကြီးကို ကိုယ်၌ ရစ်ပတ်၍ ထွက်လာသော (မာလေး) တစ်
ယောက် ယောက်ျားရေခဲခန်းထဲမှ . . . ရေကျသံသာကြားပြီး
လှသံ ရေခဲခန်းထဲ မကြားသဖြင့် . . . တံခါးကို ဆတ်ခနဲ တွန်းဖွင့်
ပေါ့ပတ်ရန် . . . ရေခဲခန်းအတွင်း ဝင်လိုက်လေသည်။

“အမေ့ . . . အိုး . . .”
“ဟာ . . .”

မာလေး တစ်ကိုယ်လုံး . . . တောင့်တင်းသွားသကဲ့သို့ ကျော်
လွှတ်မှာလည်း ဝှင်းတိုက်ရက် တန်းလန်းကြီး လူမိနေသဖြင့် ထိုင်
ရမလို ထရမလိုကြီး ဖြစ်နေလေသည်။

ဟာလေးပျက်လုံးပျားက . . . တင်းတင်းကြီး ဆုပ်ကိုင်ထား
သော ကျော်လွှတ်လက်ထဲမှ . . . ခစ်ကြီးပြုလန်ကာ ဆပ်ပြာမြှုပ်
များဖြင့် . . . ဖြူဖွေးနေသော . . . လီးကြီးကို အသံယားစဖွယ်
တွေ့လိုက်ရလေရာ . . . အဂျီစစ်စစ်လေး ပီပီ မမြင်ဖူးသော

အပြုကိုလည်း ကြည့်ချင် ရှက်စိတ်လည်း ငယ်ထိပ်ရောက်နေ
ခြင်းက . . . နေရာတွင် ကျောက်ရုပ်တစ်ရုပ်လို့ . . . ကြက်သေ
အလှူပေးလေသည်။

မိသားစု ဗူးစူးဝါးဝါးလေး မျက်လုံးပြူးလျက် နို့နှစ်လုံးကို
မက်မြင် ဝိက်သာ . . . ကြည့်နေသော ယုန်ဖြူမလေး၏ လှပ
သော ကိုယ်လုံးလေးကို ခြုံငုံကြည့်ရင်း ကျော်လွှတ် . . . တခေ်
စိတ်ဆုံးဖြတ်ချက်ကို ချလိုက်၏။

အကြောင်ထေးနေသော ယုန်ဖြူမလေး ကိုယ်ပေါ်မှ တဘက်
ပြုတ် ဆတ်ခနဲ ဆွဲချွတ်ပြစ်လိုက်၏။

“ဟာ . . . အမေ့ . . .”

ခတ်လစ်လစ်လေး ဖြစ်သွားသော ကောင်မလေးက ရေ
ခဲခန်းထဲခါးကို တွန်းဖွင့်ရန် လှည့်လိုက်လေသည်။

ခင်ပိုင်းဝိုင်းလေးများက ရေခဲခန်းပြီးစ . . . သန့်စင်ဝင်းပနေ
အလှူပေးသည့် သုံးပတ်ညီညာသော ပေါင်အနောက်ဘက် အတွင်း
အားလေးများ အထစ်ထစ် ကလေးဖြစ်နေသည်။

မျက်တရက် . . . ပေါ်ကြီးမြေတစ်ကောင်ကဲ့သို့ ကျော်လွှတ်
ထက်အနံ့က ယုန်ဖြူမလေးအား ရစ်ပတ်ချုပ်နှောင်လိုက်၏။

“အင့် . . . ဟင် . . . ရှင် . . . လွတ် . . . လွတ်နော် . . . မယုတ်
ဘူး”

ခင်ကိုယ်က စကားတိုးတိုးပြောတတ်သော မာလေး၏
အော်ထစ်ခွန်းကန်သံလေးမှာ . . . ဗလုံးဗထွေးဖြင့် . . . ရေခဲခန်း
ခန်းအတွင်း . . . တိမ်ပုပ်ပျောက်ကွယ်သွားရှာသည်။

ကျစ်လျစ် . . . နူးညံ့နေသော မာလေးကိုယ်ခန္ဓာကို ကျော်
လွှတ်က . . . ရေပန်းစောက်ကြမ်းပြင်ပေါ်သို့ ပက်လက်ဆွဲချ
လိုက်လေရာ . . . မာလေးခမျာ . . . ရေများမျက်နှာကို အဆက်

မမြတ် ကျလာသဖြင့် စကားမပြောနိုင်ဘဲ . . ရုန်းတန်ခိုးရင်း
လူးလွန် နေရပေတော့သည်။

မာလေး၏ . . လှပအချို့ကျသော ရုပ်သားနှစ်ဖွာက . .
တုံတုံအိအိ လှုပ်ရမ်းသွားကြသည် . . ကျော်လွင်က နို့နှစ်လုံး
ကို အဝမ်းမရ စုတ်ယူရင်း မာလေးကိုယ်ပေါ်သို့ အလျားမှောက်
၍ . . ပေါင်ကြားသို့ လီးကြီးကို ထိုးသွင်းလိုက်သည်။

ရေပန်းရေပွားများက နှစ်ယောက်လုံးအပေါ်သို့ တဖွားဖွား
ကျရောက်လျက် ရှိနေပေသည်။

ရေချိုးခန်းအတွင်း . . ပြင်းထန်သော ဖန်ပွဲလေးတစ်ပွဲ
ဆင်နွှဲနေသည်ကို . . ဟိုကယ်ကြီးတစ်ခုလုံး ဆိတ်ငြိမ်စွာ မသိ
ကျိုးကျပ်ပြုထားကြလေသည်။

“မ . . ဖူး . . ဖလူး . . မလုပ်နဲ့ . . အ . . ဖူး . . ဖလူး”
ဖက်လာသောလက် . . နို့ကိုစို့လာသော ကျော်လွင်ခေါင်းမှ
ဆံပင်တို့ကို . . တွန်းထိုးဖယ်ရှား ရုန်းတန်ခိုးနေသော်လည်း
ရေမွန်းနေသော မာလေး၏ အဖြစ်က တပန်းရှုံးနေသည်။

ကျော်လွင်၏ ရှည်လျားကြီးမားသော လီးခွေးခွေးကြီး အထိ
အတွေ့က . . အပျိုမလေး ဖိတ်အရိုင်းကို မုန်တိုင်းထန်စေ
လေသည်။

“ဖယ်နော် . . ရင် . . ဖူး . . ဖူး . . အ . . အင့်”
ပညံ့ပျူရုန်းတန်ခိုးနေသော်လည်း အားကောင်းဟောင်းသန်
ကျော်လွင်၏ ချုပ်နှောင်ထားမှုအောက်မှ မာလေး လွတ်လွတ်
ကျွတ်ကျွတ် . . မရုန်းထွက်နိုင်အောင် ဖြစ်နေရလေသည်။

ကျော်လွင်က . . မာလေး၏ ခြေနှစ်ဖက်ကို အပေါ်သို့
တွန်းတစ်လိုက်ကာ . . ပြူးတူးတူးလေး ခုံးမို့ဖောင်းကားနေ
သော စောက်ဖုတ်ဖြူဖြူနုလေးကို ပါးစပ်ဖြင့် တစ်အုံးလုံး ဝှဲခဲ

စောက်ဖိလေးအား လျှာထိပ်ဖြင့် . . ကလိ
စောက်လေးသည်။

“အ . . အား . . အဟင်း . . ဟင်း . . အာဟာ . . ဟာ”
မာလေးမှာ တစ်ခါမျှ စောက်ဖုတ်အယက်ခဲဖူးသူ မဟုတ်

အဘယ့်ကြောင့် . . တစ်အတွင်း . . နက်ရိုင်းဝေးလံသော တွင်း
အောက်သို့ ရပ်ထဲလှုပ်ခနဲ . . အောင်ကျင်ကျင်လေး ခံစားလိုက်

“ဟို . . ကိုယ်ခန္ဓာတစ်ခုလုံးရဲ့ . . အကြောအချဉ်များ ရုတ်
တည်း . . တော့ခွေသွားပကတ် အင်အားဆုတ်ယုတ်သွား၏။

ကျော်လွင်ကလည်း . . ရုတ်ချည်း . . စောက်ပတ်ရဲရဲ
အပေါ်ဖြင့် . . ဖောက်ခေါင်းအတွင်းသို့ လျှာဝကို . . အရင်း

အထိ ထိုးသွင်းပြီး လျှင်မြန်စွာ မွှေနှောက် . . ပြစ်လိုက်ပြီးမှ
မောက်ဖုတ်နှုတ်ခမ်းသားနှစ်ခြမ်းကို . . သကြားလုံးဝုတ်သကဲ့

သို့ ဝါးစပ်ထဲ၌ ဝှဲခဲထားပြီး တပြွတ်ပြွတ်စုတ်ခါ . . အပေါ်သို့
အားအားနှင့် စုတ်တင်လိုက်၏။

စောက်ပတ်ကလေးမှာ . . အမဲသားအရွတ်အဆွဲခံရသလို
အပေါ်သို့ တင်းခနဲ ကြွလာပြီးမှ “ပြွတ်” ခနဲ ပြန်ကျပြီး . .

စောက်ဖုတ်အုံလေး တစ်ခုလုံး ရဲရဲနီသွားလေသည်။
“အား . . အမလေး . . အင့် . . ဟင်းဟင်း . . သေပါပြီ”

ကောင်မလေး၏ မချီမဆန် . . အော်ဟစ်သံလေးက ရေ
ကျယ်များကြား၌ . . တိုးညှင်းစွာ ထွက်ပေါ်လာပေရာ . .

ကျော်လွင်က . . ရေပန်းအောက်ပု . . ခပ်ခွာခွာနေရာသို့
မူ့မူ့လှုပ်ရှားရာ . . မျက်နှာနှင့် ခေါင်းတို့က ရေပန်းအောက်မှ
ကျွတ်လွတ်သွားပြီး ဖပ်ပိုင်းနှစ်ခုသာ ရေပန်းအောက်၌ ရှိနေ
လေ၏။

"မ... မလုပ်ပါနဲ့... အကိုရယ်... မာလေး... ကြောက်... လို့ပါ"

"မကြောက်ပါနဲ့ ချာတိတ်ရယ်... အကိုမင်းကို မှတ်ရုံလေး မှတ်ပေးမှာပါ... မင်းက အကိုကို ဝှင်းတိုက်ပေးလေ"

"အာ... အဲဒါတွေ... မာလေးမသိဘူး... မာလေး ကို လွှတ်ပါ"

ကျော်လွင်က လေပျော့လေးသုံးကာ... ချာတိတ်မလေးကို စည်းရုံးရန် ကြိုးစားရင်း... စောက်ပတ်လေးကို ယက်ပေးလိုက်၏။ ခပ်ကြမ်းကြမ်း... ပူနွေးနွေးလျှာအပြားလိုက်ကြီးက... ဖင်စကိုအစပ်မှ စောက်စိလေးကို ခလုပ်တိုက်ပြီး... ဆီးစပ်ရုံ... အမွှေးပခုံးကြီးအယ်... တောင်လျှောက်ကြီး ပွတ်ယက်ခြင်းကို ခံလိုက်ရလေရာ... မာလေး၏ စအိုဝလေးမှာ ရှိနေရာမှ... ရဲခနဲ ပြသွားပြီး ပေါင်နှစ်ခြမ်းမှာ တေးသို့ ဆတ်ခနဲကားပြီးမှ... အလျင်အမြန် ပြန်ပြီးစောက်ဖုတ်လေးကို ပေါင်နှစ်လုံးကြား၌... ဝှက်ကွယ်ရန်ကြိုးစားလိုက်၏။ ကျော်လွင်က... အလွန်အမင်း ဆန္ဒပြင်းထန်နေလေရာ... ဖြူဖွေးပူနွေးသော ပေါင်ကြီးနှစ်လုံးကို ခေ့ကပ်ပြီး ဆွဲထောင်ကာ... ပေါင်အလည်ပိုင်းကြားအတွင်းသို့ ဖိထိုးထည့်လိုက်လေသည်... လီးအရေခွံများက ပေါင်သားများနှင့် ညှပ်ထားသလို ဖြစ်နေရာ... အရှေ့ဖက်... နို့နှစ်လုံးရှိရာသို့ ဖစ်ကြီးက "ရဲ"ခနဲ တွံ့ထွက်သွား၏။

ဤသည်ကို မာလေးက... ရင်နှံ... အသံသားဖွယ် တွေ့လိုက်ရပြီး တဖန်ပေါင်နှစ်လုံးကြားသို့ လီးကြီးဝှတ်လျှိုး ပျောက်ဝင်သွားပြန်ရာ... မာလေးမှာ အသက်မရှူရ... စောက်ပတ်အပေါ်အကွဲကြောင်းလေးအထက် လက်တစ်လုံး အတွာလောက်တွင် ဟန်ရေးပြနေသော ကျော်လွင်လီးကြီးကို မျက်

ထောင်မခတ်တမ်း ကြည့်ရင်း... ရင်တစ်ခုလုံး ပြောင်းဆန်အောင် ပူလောင်လာနေ၏။

မာလေး၏ ပေါင်ကြားမှ... ကျော်လွင်လီးကြီးမှာ အားရပါးကြီးလှီးသွင်းနေရာ... ဖစ်ပြုပြုကြီးက... မာလေးမျက်နှာနားသို့ ကျွံ့... ကျွံ့ပြီး ရောက်လာလေ၏။ စိမ်းရွေရွေညှိစို့သော လီးနို့ကြီးက မာလေးနှာခေါင်းထဲသို့ ဝင်လာလေရာ... မာလေး၏ အကြောပေါင်းများစွာဖြင့် ဖွဲ့စည်းထားသော ရုပ်ခန္ဓာလေးမှာ စိတ်ဆိုသော ထိန်းချုပ်မှု အနှောင့်အဖွဲ့မှ... လွတ်ထွက်ချင်သွားသည်။ ယင်းသို့ လေးငါးဆယ်ချက်မျှ... ပေါင်ကြားသို့ လှီးသွင်းပြီး လီးကြီးက ရုတ်တရက်... တိုက်ကွက်ပြောင်းသွား၏။ ပူးကပ်ထားသော ပေါင်ခြေအရင်းနားမှ ကပ်၍ လျှပ်တပျက် ဝင်လာပြီး... စောက်ပတ်အောက် ဝှက်လမ်းကြောင်းမှ ပွတ်ကပ်တိုးဝင်လာပြီး စောက်ခေါင်းအတွင်းသို့ အောင်မြင်စွာ ဝင်ရောက်သွားလေသည်။

"ပြွတ်... အား... အား... အား"

အကျယ်ကြီးမဟုတ်... အားအား ဟု ဆတ်ခါ... ဆတ်ခါ အော်လိုက်သော မာလေးအသံက... သူ့ဖာသာပင် ကြားမိဟန် မတူဘဲ ပါးစပ်မှ နာကျင်၍ မဟုတ်ဘဲ... ယောင်ယမ်းအော်လေသော အအော်သံလေးသာ ဖြစ်စေတော့သည်။ နွေးခနဲ... စောက်ခေါင်းအတွင်း ဝင်သွားကြောင်း ကျော်လွင် သိလိုက်သည်နှင့် မာလေး၏ခြေသလုံးနှစ်ဖက်ကြားသို့ ခေါင်းကို ထိုးသွင်းပြီး နို့လုံးလုံးလေးများကို ခပ်ဖွဖွလေး ဆုပ်နယ်ပေးကာ အရင်းအထိ ဖြေးဖြေးချင်း ကိုးသွင်းနေလေကော့သည်။

"ပြစ်... ပြစ်... ပြစ်... ပြွတ်" "အင်း... အင်းဟင်း"

ဟင်းဟင်း . . . အာ . . . ဟာ . . . ကျွတ်" ဝါကျမပြည့်စုံသော မာလေးညီးထွားသံလေးက ခံစားမှုပါ၏။ တစ်ဆစ်ပြီး တစ်ဆစ် တစ်ရစ်ပြီး တစ်ရစ် . . . မြေးမြေးချင်း နှစ်ဝင်လာသော လီးကြီးက စောက်ခေါင်းအတွင်းနံရံ ဘယ်ညာနှစ်ဖက်စလုံးကို တင်းတင်းကြီး ဖိ၍ ပွတ်တိုက်တိုးဝင်သွားရာ မာလေး၏ ခန္ဓာကိုယ် အတွင်းသို့ . . . ပြင်းထန်သော မေ့ဆေးအတောင့်လိုက် . . . အသွင်းခံနေရသလို . . . ပျက်လုံးလေးပျားပေးကာ အသက်အောင့်ရင်း တောင်ခံနေရပေသည်။ အလယ်ပိုင်း အရောက်တွင် လီးယိပ်နွဲ့ ဖောက်ခေါင်းအတွင်း တစ်စုံတစ်ရာတို့ ပဋိပက္ခဖြစ်ရန်ပြုနေသယောင် လီးကြီးက ရှေ့ဆက်မတိုးနိုင်ဘဲ တင်းခနဲ ရပ်သွား၏။

"အ . . . အီး . . . ဟီး . . . အီး . . . နာတယ်"

မာလေး . . . အခိပွါယံပြည့်စုံစွာ နာတယ်ဟု တစ်ခွန်းအော်၏။ လီးကြီးက နောက်မဆုတ်တမ်း ပို၍ ပို၍ တင်းတင်းသွားပြီး . . . "ဗုတ် . . . ပြစ်" ဟူသော အသံနှင့်အတူ အရင်းသို့တိုင် . . . ရုတ်တရက်ကြီး ကျဲနှစ်ဝင်သွားတော့၏။ ကောင်းလိုက်သည် ဖြစ်ခြင်း . . . အခုန . . . နာနေသမျှ တင်းနေသမျှ . . . ကျပ်နေသမျှ . . . အို . . . အားလုံးနာကျပ်မှု ဝေဒနာတွေ အကုန်ပျောက်ကွယ်သွားကာ . . . ပေါင်ရင်းမှအစ . . . ခြေဖျားသို့တိုင် ညောင်းညာ . . . အားကုန်သကဲ့သို့ ပြေပျော့သွားပြီး . . . စောက်ပတ်လေးအတွင်းမှ အစပြု ဖြန့်ဝေလိုက်သော ခံစားမှု အာရုံများမှာ စိမ့်ပစ်သွားသလို ခံစားလိုက်ရကာ "အီး" ခနဲ ညှစ်အော်လေး အော်ရင်း ကျော်လွင့်လီးကြီးအား အောက်မှ လိုးကျော့ကျော့ရင်း မိန်းမဆိုသော ဝိညာဉ်လေးတတိုင်း စောက်ပတ်လေးက မနိုင်အင်္ဂါရန် ထောင့်ပြစ်လိုက်လေတော့၏။ မာလေး

၏ ဆတ်ခနဲ . . . ဆတ်ခနဲ . . . ဖွင့်ပိုင်းလေးကျော့၍ လီးပေးလိုက်ခြင်းက ကျော်လွင့်ကို အားတက်စေလေရာလားမသိ ကျော်လွင့်က မာလေး၏ ခြေနှစ်ချောင်းကို ဖြဲကားပြစ်လိုက်ပြီး ခြေတစ်ချောင်းကို ဖင်ကြားသို့ ဖိထိုင်လိုက်ပြီး ကျန်တစ်ချောင်းကို ပုခုံးပေါ်ထမ်း၍ စောက်ပတ်ပြုပြုလေးထဲသို့ . . . ကန့်လန့်စောင်း၍ လီးကိုလိုးသွင်းလိုက်၏။

"ပြုတ် . . . ပြုတ် . . . ပြစ် . . . စွပ် . . . ဖွတ်ဖွတ် . . . အင်းဟင် . . . အင်းဟင် . . . အင့် . . . အင့် . . . နီးအား . . . ကျွတ်" တစ်

ပေါင်ကျော်လုံးနည်း၏ အာနိသင်ကို . . . ကျော်လွင့်သိ၍ မဟုတ် လုပ်နေခြင်းမည်ထင်၍ လိုးကြည့်ခြင်းသာ ဖြစ်ပေရာ . . . လီးယိပ်က စောက်ပတ်ကို . . . ကန့်လန့်ကြီး လိုးမိသဖြင့် ကျော်လွင့်အဖို့ ဖိနိနိနိကျန်အောင်ကောင်းလှသော်လည်း . . . မာလေးခမျာမှု ဖင်တစ်ခြမ်းလုံး မီးစနှင့် အထိုးခံရသလိုကြီး . . . ပူခနဲ . . . ပူခနဲ ဖြစ်သွား၏။ လှုပ်နှုန်သော အပျိုမလေး၏ စောက်ခေါင်းမှာ ကျဉ်းမြောင်းလွန်းလေရာ တစ်ပေါင်ကျော် လိုးသွင်းနေသော ကျော်လွင့်၏ လီးအလယ်ပိုင်းက စောက်ပတ်တစ်ဖက်ခြမ်းကို အပေါ်သို့ ဆွဲပြဲထားသလိုကြီး ဖြစ်၍ ပွတ်တိုက်နေမိနေပြန်လေသည်။

"အား . . . အရမ်းပြုနေတော့ . . . နာတယ်ရှင် . . . အဟင့် . . . အင့် . . . အင့်"

"မကောင်းလို့လားဟင် . . . အရမ်းနာလား ချာတိတ်" "နာပါတယ်ဆိုမှ . . . အဟင့် . . . ဟင့်" "ကဲ့ . . . ဒါဖြင့် လေးဘက်ထောက်ပေးပလား . . . ဟင်" "ဟင့်အင်း . . . ဟင့်အင်း . . . မထောက်ဖူး . . . မထောက်ဖူး" ကလေးတစ်ယောက် ငြင်းဆန်သကဲ့သို့ သွက်သွက်ခါအောင် ခေါင်းကို ခါရမ်းပြီး ငြင်းဆန်လိုက်သည်။

ကျော်လွင်ဆိုတဲ့ ကောင်ကလဲ . . ဝတ်း . . ဟုတ်ပါရဲ့ . .
အတင်းအဓမ္မဆွဲလိုးနေတဲ့ဟာကို . . အရေးထဲပုံစံတောင်းနေ
ရသေး . . ထို့ကြောင့် ကျော်လွင်က . . ချာတိတ်ကျောဘက်မှ
ကပ်လှဲချပြီး ပုဂ္ဂိုလ်ထုပ်ကွေး သဏ္ဍာန်လေး လိုးသွင်းလိုက်ပြန်
လေသည်။ ကောင်မလေးက . . သူ့ကိုယ်ပေါ်မှ ကျော်လွင်
ဆင်းသည့်နှင့် လူးလဲထလိုက်ရာ ကျော်လွင်က အလိုက်သင့်
လေး ပေါင်ပေါ်ဆွဲတင်ပေးလိုက်လေသည်။

“ပြွတ် . . ပြွတ် . . ဖွတ်”

“အီး . . ဝင်သွားပြန်ပြီး . . အဟီးဟီး”

လီးကြီးအပေါ်သို့ တစ်ကိုယ်လုံးဖိအားနှင့် မသိနားမလည်
စွာ ဟတ်ထိုင်လိုက်မိသော မာလေး မောက်ပတ်အဟောင်းသို့
ကျော်လွင်လီးကြီးက အရင်းခိုက်သွားအောင် အဆုံးဝင်သွား
ပြန်၏။

နာကျင်အောင့်အီးသော ဝေဒနာကြောင့် ရုတ်တရက်
ပြန်ထရန် ဟန်ပြင်လိုက် . . ကျော်လွင်က ဖိချလိုက်ဖြင့် လီးကြီး
မှာ အပေါ်တွင် ထိုင်လျက်သားလေး ဖြစ်နေသော မာလေး
စောက်ပတ်အတွင်း တင်းတင်းရင်းရင်းကြီး . . မှန်မှန်လိုးသွင်း
သလို ဖြစ်နေရ၏။ မာလေးတစ်ကိုယ်လုံး ဓာတ်လိုက်ခံနေသလို
စက္ကနဲ့မလပ် . . တဆတ်ဆတ်တုန်ခါနေသည်။

ကြောက်စိတ် . . ရုတ်စိတ်ဖြင့် . . မိမိစောက်ပတ်အတွင်း
သို့ အဆုံးအထိ နစ်ဝင် . . နစ်ဝင်သွားသော လီးကြီးအား ငုံ့
ကြည့်ရင်း . . ရေစိုနေသော သံပပ်လေးပျားကို လက်တစ်ဖက်
ဖြင့် သပ်တင်နေရလေသည် . . ရင်တစ်ခုလုံးလဲ ခြောင်းဆန်
အောင် လှိုက်မောလာသည် . . မတူးဇာတ်ခင်းနေချိန် ဖြစ်၍
မာလေး . . သိုးလေးချက်မျှ ဆောင့်၍ လှိုက်ချလိုက်လေရာ . .

ကျော်လွင်လီးထပ်မှ ပူခနဲ . . ပူခနဲ အရည်များပန်းထုတ်လိုက်
ပြီး . . အင်္ဂါနှစ်ခုလုံး၌ သုတ်ရည်များ ပုံပြီး . . ကျယ်လောင်
သော မြည်သံကြီးများ ထွက်ပေါ်လာလေသည်။

“ပြွတ် . . ပြွတ် . . ဖွတ် . . အင့် . . ဘွပ် . . ဘွပ်”

“အင် . . အင် . . အင် . . အင် . . ကဲဟာ . . ကဲဟာ”

မာလေးက ကျားသစ်ပလေးအလား “ကဲဟာ” “ကဲဟာ” ဟု
ပြည်ကြွေးရင်း ခပ်ဖိဖိလေး ဆောင့်ချရင်း . . စောက်ခေါင်း
အတွင်းမှ “ဘွပ်” ခနဲ သုတ်ရည်များ ပန်ထုတ်ပစ်လိုက်တော့၏။
လီးနှင့်စောက်ပတ်တို့မှ ထွက်ကျဖိတ်လဲလာသော သုတ်ရည်များ
မှာ ကျော်လွင်ဆီးခုံကြား၌ . . ပြစ်ချွဲစေးကပ်စွာ ပုံကျသွား၏။
မာလေးမှာ အပျိုလေးဖြစ်သည့်အားလျော်စွာ . . လီးကြီးပြီး
သွားပုံနှင့် သုတ်ရည်များ ထွက်ကျလာပုံကို ငုံ့ကြည့်ရင် ဖင်ကြီး
ကို တဖြေးဖြေးချင်း ကြည့်ကြည့်လိုက်သည်။

ခြေရင်းဘက်သို့ ချက်နာမှုထားသော မာလေးဘဝမှာ
လီးကြီး သုတ်ကြောကြီးထက်မှ ထင်ရှားစွာ မြင်ရလေရကား
စောက်ပတ်အတွင်းမှ တဖြေးဖြေးချင်း ထွက်လာသော လီးကြီး
မှာ . . ကြောက်မက်ဖွယ် အကျောပြိုင်းပြိုင်းထကစ . . အစွမ်း
ကုန်ကြီးထွားမာတောင်နေသည်ကို တွေ့လိုက်ရလေသည်။ မာ
လေးစောက်ပတ်ကျဉ်းကျဉ်းလေးထဲသို့ ဤမျှကြီးထွားသော
လီးကြီး တနှင့်တပိုး ဝင်ရောက်သွားပုံကို မာလေးခပျာ ရင်ခွဲ
မောဟိုက်စွာဖြင့် ဖင်ကြီးအသာ ပြန်ဖိချရင်း ကြည့်လိုက်မိပြန်
သည်။

ကစစ်စစ် . . ကပြစ်ပြစ် ဝင်ချသွားသော လီးကြီးအရင်း
ထိ မာလေးဖိထိုင်လိုက်၍ . . မခွာချင် . . မချွတ်ချင်သလို
ကြီးလဲ . . ခံစားနေရသည်။ ဖြစ်နိုင်လျှင် . . ထမင်းစားလဲ လိုး

လျက်သာ: . . ကော်ဖီသောက်လည်း လိုးလျက်သာ: . . အို
. . ကုန်ကုန်ပြောမယ်နေ့ရော ညပါ . . လီးကြီးတတ်ရက်
နေချင်စိတ်က . . မထင်မှတ်ဘဲ မာလေးစိတ်အတွင်း ကလေး
ဆန်စွာ ဝင်လာလေသည်။ ကျော်လွင်ကို ကျောခိုင်းထားရသည်
မို့လဲ မျက်နှာပူစရာမလိုဘဲ . . ဖင်ကြီးကို ကြွလိုက် . . ဖိသွင်း
ချလိုက်ဖြင့် စမ်းသပ် . . သလို လိုးကြည့်နေမိရင်း တဖြေးဖြေး
စိတ်ပျားနိုးထလာပြန်လေရာ . . စကားပပြောတော့ဘဲ . . .
ကျော်လွင်ရှေ့တွင် . . လေးဘက်လေးထောက်ချပေးလိုက်မိ
လေ၏။

ကျော်လွင်ကလည်း လျှပ်တပျက်အတွင်း ရုတ်တရက်အိပ်
နေရာမှ ဝေါက်ခနဲ ထလိုက်ပြီး . . မာလေးစောက်ဖုတ်လေးကို
လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် ကိုင်ဖြုတ်ပြီး လီးကြီးကို တော့လျက် . . ခါးကိုစုံ
တိုင် ဆောင့်သွင်းလိုက်လေသည်။

“မြွတ် . . ငြိ . . ငြိ”
“အာ . . ဟ . . အင့်”

သုတ်ရည်များကချောတိုက် ပွတ်သုတ်ပေးထားသလို ဖြစ်
နေရာ လီးကြီးက တချိန်ထိုး လိုလို ဝင်သွားလေ၏။

ရင်ခေါင်း . . ဖင်ခေါင်းတို့မှ ပြည့်အင့်သလို ကြပ်တပ်တပ်
ကြီး ခံစားလိုက်ရပြီး လည်ချောင်းဝတွင် တစ်ဆို့ကြီး ဖြစ်သွား
လေရာ ဟလေး . . ခါးကို ချိုင့်ခွက်သွားအောင် နှိပ်လိုက်ရ
သည်။

ယိုအခါမှ . . ဖင်နှစ်လုံးကြားမှ ခုံးမို့ ဖောင်းကားနေသော
စောက်ဖုတ်ပြူးပြူးလေးက လွတ်လွတ်ကျွတ်ကျွတ်ကလေး ဖြစ်
သွားပြီး . . ဝေနောမှ . . သက်သာရာလည်း ရရှိသွားပေသည်။

တဖြန်းဖြန်းကျနေသော ရေပန်းပွားအောက်၌ အေးစိမ့်သော
ဝေဒနာအစား . . ပူနွေး . . နွေးထွေးသော အရသာကို ခံစား
နေရသဖြင့် မာလေးစိတ်၌ ထူးဆန်းနေရပေသည်။ ဒူးထောက်
ထားသော ရေချိုးခန်းကျောက်ပြား နေရာက ချောမွတ်နေ
သဖြင့်လည်း . . ကျော်လွင်ဆောင့်လိုက်တိုင်း မာလေးခန္ဓာ
ကိုယ်မှာ ရွှေသို့တရွှေရွှေ တိုးသွားနေရပေ၏။

ကျော်လွင်ကလည်း အကွာအဟာ မခံဘဲ ထပ်ချပ်မကွာ
ဒူးရွေ့လိုက်ရင်း . . ဆောင့်မြဲဆောင့်လိုက်ရာ . . မာလေးခေါင်း
မှာ အုတ်ထရံတွင် စိုက်ဖိနေပေတော့သည်။

ခွေးထီးနှင့် ခွေးမလိုးသည်ကို မြင်ဖူးထားသော မာလေးမှာ
. . ယမ်းသို့ခွေးလိုးနည်းဖြင့် ခံရသည်ကို “ရုတ်သလိုလိုကြီး”
ဖြစ်နေရာ ခေါင်းမဖော်တော့ဘဲ . . ဆိပ်ပင်လေးများ ဖွာလံကျ
ပြီး မျက်နှာပေါ် အုပ်ကျလာသည်ကိုပင် မဖယ်မတင်ထားလိုက်
လေရာ . . မာလေးအလိုးခံနေပုံကို တစ်ယောက်ယောက်က
သာ တွေ့မြင်ပါက အမှန်ပင် သနားမိကြပေမည်။

ကျော်လွင်ကလည်း စောက်ပတ်ငတ်နေသူဖြစ်လေရကား
. . ညှာတာ . . ကြင်နာရမှန်း မသိ မီးကုန်ယမ်းကုန် ဆောင့်
လို၏။

တင်းတင်းလုံးလုံးလေး ဝိုင်းစက် . . ပြည့်ကားနေသော
မာလေး၏ ဖင်လေးမှာ . . ကိုက်ခဲချင်စဖွယ် ပြောင်လက် . .
သန်စင်ပြီး ရေစက်ကလေးများဖြင့် . . ကဗျာဆန်စွာ လှပနေ
သည်။

တွဲရခွဲလေး လှုပ်ရမ်းနေသော မာလေး၏နှိပ်နှိပ်လုံးကို
ကျော်လွင်က . . ပယ်ပယ်နယ်နယ်ကြီး ကုန်းဆွဲပြီး အားရပါးရ
ဆောင့်ရင်း . . အားမရဟန်ဖြင့် ဒူးထောက်နေရာမှ . . ပေါင်

အသိတံခါးလေးဖွင့်ထားပါ

လေပြင်းထန်သော မိုးသည်းနေ့အတွင်း . . ကိုအယုအယ နှင့် သမုဒယဆန်သော . . အယုအယ အကြပ်နာလေးများကို မမအေး မသိခင် . . ကိုလက်၌ ဝကွက်အပ်ရင်း . . ကိုအခန်း တွင်းမှာ . . အချစ်ရေခဲလေးများ . . ဆက်ခါ ဆက်ခါ . . သောက်နေမိကြသောအချိန် . .

ကို . . လိင်တန်ကြီးက . . ကေသီ . . စောက်ပတ်လေး အောက်နှုတ်ခမ်းကွသည်အထိ . . ပြင်းထန်စွာ လိုးနေလေ သည်။

“ကေသီ . . ကိုကို . . ခွဲသွားနဲ့တော့ . . နော် . . ကြား လား”

“အမယ် . . အ . . အမ်း . . ဒီက . . ပြောရမဲ့စကားပါ . . ကိုယ်ရယ်”

ဟုတ်သည် . . ကေသီက ခွဲသွားရမည် မဆိုထားနှင့် အစားမစားဘဲ . . ကိုနှင့် . . ရင်ချင်းအပ် . . ကိုယ်ချင်းကပ် ချ် . . မပြတ်တမ်းဖိုက် . . နေချင်စိတ်က (ပထမဆုံးသိမိုလား မသိ) ရင်မှာပြင်းထန်နေ၏။ ကို . . လပွေးများနှင့် ကေသီ စောက်ပွေးကိုဝယ် . . ချွေးများနှင့် သုတ်ရည်များ . . ရောပြွန်း ပေကျန်လျက် . . ယားယံလာသည်။

နှစ်ဦးလုံး အပွေးပျား၌ကလည်း ပြစ်ခွဲပေကျနေပေပြီ။ “ကေသီ . . အဝတ်နဲ့သုတ်လိုက်ပါလား . . ဟင်”

“ကို . . က . . ခဏ . . ဖယ်ဖုံးလေ . . လက်နှိုက်လို့မှ မရတာ”

“ဟာကွာ . . ရအောင်သုတ် . . ကို . . မချွတ်ချင်ဘူး”

“ဟင်း . . ခုတော့ . . အဖြစ်သဲနေတာပေါ့လေ . . နောက်